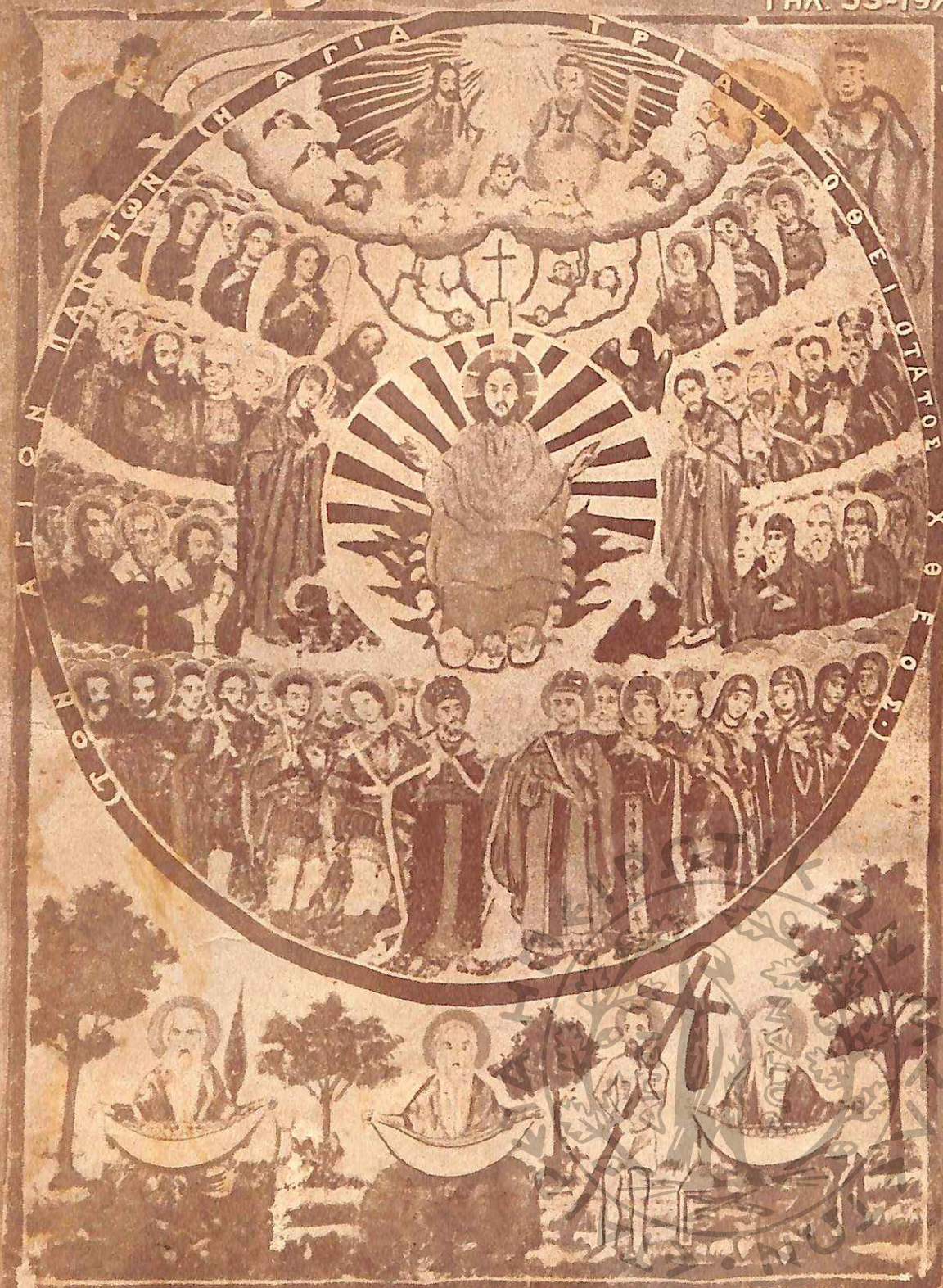

Οιιογενειακή Ζωή

ΤΗΛ. 53-197

Ιούλιος 1938

"Ετος Ε' Αρ. 59"

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

ΔΙΕΥΘ. - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΛΑΜΠΡΟΣ ΖΑΧΑΡΗΣ - ΓΡΑΦΕΙΑ: Πειραιώς και Κολωνού 1. - Τηλ. 53 197

Συνδρομή ετήσια προπληρωτέα: εσωτερικού δρ. 50, εξωτερικού δρ. 150.

Χρηματικά έμβάσματα απευθύνονται: Καν Λίζαν Ζαχαρή, Πειραιώς και Κολωνού 1. - Αθήνας

ΔΗΛΩΣΙΣ

Είδοποιούνται οι κ. κ. συνδρομηταί της «Οικογενειακής Ζωής», ότι, λόγω των θερινών διακοπών, το τεύχος 'Ιουλίου άρ. 60 θα έκδοθῇ διπλό με το πανηγυρικό τεύχος Αύγουστου άρ. 61, που θα τυπωθῇ, όπως κάθε χρόνο, εξαιρετικά καλλιτεχνικό και θα κυκλοφορήσῃ στο τέλος Αύγουστου με επιμελημένη εικονογράφηση και με συνεργασία έκλεκτών Ελλήνων και ξένων διανοουμένων και άρθρα νέων συνεργατών μας.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ

Τοῦ Σεβασ. Μητροπολίτου Καρυστίας
καί Σκύρου κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Περιστατικά διάφορα, συνθήκαι ἡ πρόσωπα δίνουν πολλές φορές στά ἄψυχα ξέχωρη δύναμη, μιὰ χάρη πού μπαίνει μέσ' στην καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Μιὰ τέτοια δύναμη, μιὰ χάρη ὑπέρθεια ἔλαβε καί τὸ εὐτυχισμένο ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἀπό τὴν ἀλησμόνητη ἐκείνη βραδυά, πού ὁ Διδάσκαλος ἔφαγε τὸ τελευταῖο Του Πάσχα μαζί με τοὺς μαθητάς Του, τὸ ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ ἐγράφηκε με χρυσὰ γράμματα στίς σελίδες τῆς Χριστιανικῆς Ἱστορίας. Ἐκεῖ σέ χέρια ἀνθρώπινα παρεδόθησαν τὰ Ἀχραντα Μυστήρια. Ἐκεῖ ἀκούσθηκαν τὰ μεγάλα λόγια τοῦ Ἀπεσταλμένου τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖ καί οἱ τρομαγμένοι μαθηταί Του μετὰ τὴν ἀπροσδόκητη γι' αὐτοὺς συμφορὰ τῆς καταδίκης τοῦ Διδασκάλου ἔλαβαν τὴν εἶδση τῆς Ἀναστάσεώς Του ἀπό τὴν Μαρία τὴ Μαγδαληνή· ἐκεῖ τὸν πρωτοεἶδαν καί οἱ ἴδιοι ἀναστημένο καί ἐδέχθηκαν τὰ λόγια τῆς εἰρήνης καί τῆς χαράς.

Τὸ ὑπερῶο εἶχε ἀποκτήσει πλέον οὐράνια χάρη καί θεία δύναμη καί γι' αὐτὸ τακτικά ἐμαζεύονταν ἐκεῖ οἱ μαθηταί ὅλοι μαζί, γιὰ νὰ ἔρχωνται στό νοῦ τους ὅλα τὰ συγκινητικά περιστατικά, πού εἶχαν λάβει χώραν μέσα ἐκεῖ καί γιὰ νὰ θυμῶνται τίς ὥρες πού περνοῦσαν εὐτυχισμένοι γύρω στόν Ἀρχηγὸ τῆς ζωῆς των καί νὰ αἰσθάνωνται τὴν παρηγοριά στὴν καρδιά

τους. Ἐπερίμεναν ἄλλως τε ἐκεῖ καί τὴν πραγματοποίηση τῆς ὑποσχέσεως πού τοὺς εἶχε δώσει ὁ Χριστὸς γιὰ τὸν Παράκλητο. Καί πῶς ἐπερίμεναν αὐτὴ τὴν ἡμέρα!

Ἡ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη σαράντα ἐννέα ἡμέρες εἶχαν περάσει ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού ἔλαμψε τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς καί ἦταν τὸ πρωῒ τῆς πεντηκοστῆς. Δέκα μέρες τώρα ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού με δόξα θεϊκὴ εἶχε ἀναληφθῇ εἰς τοὺς οὐρανούς, δὲν τὸν ξαναεἶδαν καί τοὺς εἶχε τόσο στοιχίσει!

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ Ἀνάληψις Του στοὺς οὐρανούς τοὺς εἶχε φέρεי μιὰ γλυκειὰ ἀνακούφιση καί χαρὰ γιὰ τὸ θρήνημα Του, μὰ καί ἕνα πόνο γιὰ τὴν ὀρφάνεια πού τοὺς ἄφησε. Δέκα ἡμέρες χωρὶς νὰ ἴδουν τὴ γλυκειὰ Του μορφὴ πού ἐσαγῆνευε, χωρὶς ν' ἀκούσουν τὰ ὀλόγλυκα καί ὀλοδύναμά Του λόγια, πού ἐστήριζαν τίς καρδιὰς καί ἐγλύκαιναν τὸν πόνο! Δέκα ὀλόκληρες ἡμέρες! πού ἄλλοτε μιὰ στιγμή δὲν ἤμποροῦσαν νὰ χωρισθοῦν ἀπὸ κοντὰ Του! Ἡ ἀναμονὴ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ὑποσχέσεώς Του, μόνον αὐτὴ τοὺς ἔδινε κάποια ἀνακούφιση.

Ἡ στοργικὴ φράσις τοῦ Διδασκάλου «οὐκ ἐάσω ὑμᾶς ὀρφανοὺς» τοὺς ἐγλύκαινε τὰ κόκκαλα καί περίμεναν τὴν ἀποστολὴ τῆς οὐρανίας δυνάμεως, περίμεναν τὸν Παράκλητο γιὰ νὰ μείνῃ πλέον παντοτεὶνὰ μαζί τους, γιὰ νὰ στήσῃ τὸ θρόνο

Του μέσα στις καρδιές των και απ' εκεί να διευθύνει όλόκληρο τὸν ἐσωτερικό τους κόσμο και τις σκέψεις και τοὺς πόθους και τὰ λόγια και τὰ ἔργα των. Ἦταν μαζεμένοι και πάλι τὴν πεντηκοστήν ἡμέρα ἀπὸ τὸ πρῶτ' οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ στὸ εὐλογημένο ὑπερῶο και μιλοῦσαν μετ' συγκίνηση γιὰ τὸ Διδάσκαλο μετ' ἀγωνία περιμένοντας τὸν Παράκλητο, σύμφωνα μετ' τὴν ἐπαγγελία Του. Προσέχονται ὅλοι μαζὶ τώρα μετ' δακρυσμένα μάτια. «Μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανούς, Κύριε... Σὰν τὰ κυνηγημένα τὰ πουλιά ζοῦμε χωρὶς Ἑσένα στὸν ἀγριεμένο κόσμο και ζοῦμε μετ' τὴν ἐλπίδα μόνον πῶς θὰ στείλῃς τὸν Παράκλητο, ποὺ θὰ παρυστήκῃ πάντα στὸ πλευρό μας και θὰ μᾶς δίνη παρηγοριά... Μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανούς, Κύριε!».

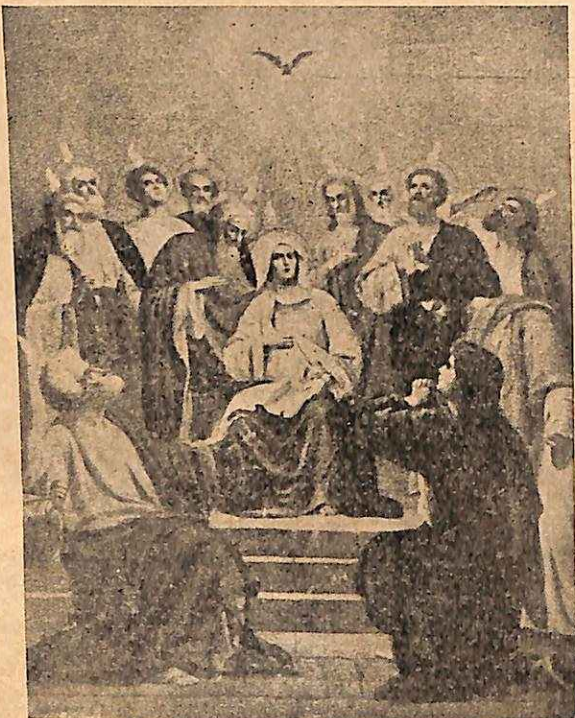
Ξαφνικὰ ἕνας τρομακτικὸς θόρυβος ἀκούγεται σὰν πέρας ἀγέρα πολὺ δυνατοῦ. Τὸ εὐλογημένο σπιτάκι ἐγέμισε ἀπὸ τὸ θόρυβο και ἐσείσθηκε ἀπὸ τὴ δύναμη. Οἱ μαθηταὶ τρομαγμένοι κοιτάζουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο και ἕνα ἀνατρίχιασμα περνᾷ τὰ κορμιά τους, ἐνῶ ἀμέσως ἔπειτα μιὰ ὑπερθεία γαλήνη ἐχύθηκε «στὶς καρδιές τους. Ἐπειτα, ἐνῶ ὁ θόρυβος ἐξύγωνε νὰ παύσῃ, περιέργως λάμπεις ἄρχισαν νὰ φαίνονται μέσα στὸ σπῖτι σὰν ἀστραπὲς και σὲ λίγο οἱ λάμπεις αὐτὲς μαζεύθηκαν σὲ ἀναριθμητὲς δέσμες φωτὸς και ἀπ' αὐτὲς δώδεκα πύρινες γλῶσσες ἐσχηματίσθηκαν, ἀπλώθηκαν ἥρεμα και ἐκάθησαν ἐπάνω στὸν καθένα ἀπὸ τοὺς μαθητάς, ποὺ μετ' κατανύξη ἀξία τῆς πανιέρου μυσταγωγίας ἐδέ-

χονταν τὶς θεϊκὲς ἀκτίνες. Καὶ ὅταν ὅλα αὐτὰ τὰ θαυμάσια ἐλάβαναν χώραν, ἀπόμακρες ἀγγελικὲς φωνὲς μετ' ὑπερθείες ἀρμονίες ἐψάλλαν συγκλονιστικά: «Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· βρῦει προφητείας· ἱερέας τελεοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδασκεν· ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξε, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε και ὁμόθρονε τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα Σοι!».

Ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Διδασκάλου εἶχε πραγματοποιηθῇ. Οἱ φωτιστικὲς και ζωογόνες ἀκτίνες τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διοχετεύονται μέσα «στὶς ψυχὰς τῶν Ἀποστόλων και καταυγάζουν πλούσια τὸν ἐσωτερικὸν τους κόσμο· ἀμέσως παίρνουν δύναμη και θάρρος· οἱ ἀδύνατοι και τρομαγμένοι ψαράδες γίνονται σοφοὶ και μιλοῦν ὅλες τὶς γλῶσσες τοῦ κόσμου· οἱ ἀγράμματοι παρουσιάζονται ἑξάφνα ῥήτορες παντοδύναμοι και συν-

Στὸ ὑπερῶο τῆς Σιών

αρπάζουν τὰ πλήθη, θαυματουργοὶ. Ἡ ἀγραμματοσύνη των γίνεται σοφία, ἐμπρὸς εἰς τὴν ὁποῖαν ἀποδεικνύεται μωρία ἡ σοφία τῶν φιλοσόφων· ἡ ἀδυναμία των γίνεται δυνάμις ὑπεράνθρωπος, ἐμπρὸς εἰς τὴν ὁποῖαν καμμία δυνάμις ἀνθρώπινη δὲν ἡμπορεῖ ν' ἀντισταθῇ. Ἡ ὑπερθεία Μυσταγωγία εἶχε τελειώσει και τώρα οἱ πνευματοφόροι ἐσχύθηκαν σὰν πύρινος ποταμὸς «στὶς ἀγκαθοσπαρμένες κοινωνίες, γιὰ νὰ κατακάψουν τ' ἀγκάθια τους, ἐσχύθηκαν σὰν τὶς κρυμμένες ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἀπὸ τὰ πυκνὰ και ὀλόμαυρα σύννεφα γιὰ νὰ φωτίσουν τὴ σκοτισμένη ἀν-

θρωπότητα, ἐσχύθηκαν σὰν εὐεργετικὴ βροχὴ γιὰ νὰ δροσίσουν τὶς φλογισμένες καρδιές τῶν ὁδοιπόρων τῆς ζωῆς.

Ἡ Ἱερουσαλὴμ εἶχε τὴν εὐτυχία νὰ δῇ πρῶτὴ τὸ μεγάλο θαῦμα και νὰ δεχθῇ πρῶτὴ τὰ οὐράνια χαρίσματα. Ἐτυχε μάλιστα τότε νὰ εἶναι οἱ μεγάλες ἡμέρες τῆς ἑορτῆς τῆς σκηνοπηγίας και ἀναριθμητοὶ προσκυνηταὶ εἶχαν συρρεύσει ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ γνωστοῦ τότε κόσμου στὴν ἱερὴ πρωτεύουσα τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ μιλώντας τὴ γλῶσσα τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ πατρίδος ὁ καθένας ἀπ' αὐτοὺς. Οἱ ἀγράμματοι ἄλλοτε ψαράδες τῆς Τιβεριάδος, ἐμπνευσμένοι τώρα κήρυκες ἀνάμεσα «στὶς ὁμάδες τῶν προσκυνητῶν κηρύσσουν στὴ γλῶσσα τοῦ καθενὸς τὴ χριστιανικὴ ἀλήθεια, φωτίζουν τὰ σκοτάδια των και καθοδηγοῦν εἰς τὸ δρόμο ποὺ ἐχάραξε ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Οἱ ἄνθρωποι κατὰ πληκτοὶ παρακολουθοῦν τὰ γινόμενα και ἀποροῦν: «Οὐκ ἴδου πάντες οὗτοι εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν... λαλοῦντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;...» (Πράξ. α', 1-13).

Συγκίνησις, κλονισμός, φθόνοι, θαύμασμοι, φόβος, κατὰ πληξίς, δάκρυα κατανύξεως, ὅλα τὰ ὁρμητικὰ συναισθήματα, ἐγεννήθησαν μέσα «στὶς ψυχὰς τῶν διαφόρων προσκυνητῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ, ποὺ εἶχαν κατακλύσει τὴν πόλιν και ἀνάμεσα σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ψυχολογικὴ ἀναστάτωση ὁ γεροντότερος ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους, ὁ Πέτρος, περιτριγυρισμένος και ἀπὸ τοὺς ἄλλους δέκα μαθητάς του, μετ' δυνατὴ φωνή, ὥστε ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ ὅλες τὶς χιλιάδες τῶν προσκυνητῶν, ὠμίλησε γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ στηρίζοντάς το εἰς τὰς προφητείας τῶν Προφητῶν και παρουσίασε ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ὅλην τὴν ἱερωτάτη ἀποστολὴ ἀπὸ τὸ ἄλλο δὲ τὸ συγερὸν ἔγκλημα, ποὺ ἔκαναν οἱ Ἱεροσολυμίται ἐναντίον Του, ἔδειξε στὸ τέλος τῆς Ἀναστάσεώς Του τὴν οὐράνια λάμψη και τῆς Ἀναλήψεώς Του τὴν χαρὰ και ἔπειτα μετ' μιὰ στρόφῃ λόγου θεϊκὴ ἔδειξε και ὅλο τὸ πλήθος τῶν εὐθύνων των ἀπέναντι τοῦ Δικαίου, ποὺ ἐκεῖνοι εἶχαν σταυρώσει. (Πράξ. β', 14-41).

Ἡ δύναμις τοῦ Πέτρου ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἦταν ἀλήθεια ὑπεράνθρωπη. Ἀπὸ τὰ χεῖλη

τοῦ ἐκρέμοντο τὰ πλήθη, οἱ καρδιές των ἐπλημμύρισαν ἀπὸ τ' ἅγια συναισθήματα τῆς κατανύξεως και τῆς συντριβῆς διὰ τὸν φόνον τοῦ Δικαίου και ἀπὸ τὰ μάτια τους ἄρχισαν νὰ τρέχουν δάκρυα: «Τί νὰ κάμωμε, ἄνδρες, ἀδελφοί;» εἶπαν μετ' φόβου και πόθου στοὺς Ἀποστόλους ὅλο τὸ πλήθος, και ὁ Πέτρος και πάλι: «Νὰ μετανοήσετε, εἶπε, γιὰ τὸ ἔγκλημά σας νὰ πιστέψετε βαθεῖα ὅτι καμμία ἁμαρτία σ' αὐτὸν τὸν κόσμο δὲν εἶναι πῶς μεγάλη ἀπὸ τὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ και ἔπειτα νὰ βαπτισθῇ ὁ καθένας σας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ και νὰ συγχωρηθῶν οἱ ἁμαρτίες σας και θὰ λάβετε καίσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὰ χαρίσματα» γιατί ἡ ὑπόσχεσις ποὺ ἔδωκε σὲ μᾶς ὁ γλυκὺς μας Διδάσκαλος δὲν εἶναι μόνον γιὰ μᾶς, εἶναι και γιὰ σᾶς και γιὰ τὰ τέκνα σας και γιὰ ὅλους ἐκείνους, ποὺ θὰ πιστέψουν στὸ ὄνομα Του ἀνάμεσα εἰς τοὺς αἰῶνες...».

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Ἀποστόλου ἔφεραν μεγάλο κραδασμὸ μέσ' «στὶς καρδιές και τρεῖς χιλιάδες ἀπ' τοὺς ἀκροατὰς ἐδέχθησαν τὸ λόγο του, ἐπίστευσαν μετ' ὅλην τὴν δύναμιν στὸ Χριστὸ και εἰς τὸ ὄνομα Του ἐβαπτίσθησαν και κατετάχθησαν «στὶς τάξεις τῆς νέας θρησκείας τοῦ Ἑσταυρωμένου και ἀπετέλεσαν τὴν πρῶτη Χριστιανικὴ Ἐκκλησίαν.

Τρεῖς χιλιάδες τὴν ἴδιαν ὥραν! Ἦταν τέτοιος ὁ ἐνθουσιασμός τους και ἡ χαρὰ τους τότε, ὥστε ἔγιναν ὅλοι μιὰ ψυχὴ και εἶχαν ὅλα κοινὰ και τὴν χαρὰν και τὸν πόνο, ἀλλὰ και τὰ κτήματά των και ὅλα τὰ ὑλικά των ἀγαθὰ! Ἐνα δάκρυ πόνου μόλις ἔτρεχε ἀπὸ ἕνα μάτι, χίλια χέρια ἀπλώνονταν ἀμέσως γιὰ νὰ τὸ σπογγίσουν. Ἐνας ἀναστεναγμὸς νὰ ἔβγαине ἀπὸ ἕνα στήθος, χίλιες καρδιές ἀνοίγονταν γιὰ νὰ τὸν μοιρασθοῦν και νὰ γλυκάνουν τὸν πόνο τοῦ ἀδελφοῦ. Κάθε μέρα ἐμαζεύονταν στὰ ὑπερῶα ἀδελφωμένοι. Ἐψάλλαν μετ' μιὰ καρδιὰ διαφόρους χριστολογικοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαυὶδ· ἔπειτα ἕνας Ἀπόστολος, σὰν τὸ Χριστὸ στὸ Μυστικὸ Δεῖπνο, εὐλογοῦσε τὸν ἄρτο και τὸν οἶνο και οἱ χριστιανοὶ ἐκοινωνοῦσαν κάθε μέρα τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων!

Αὕτῃ εἶναι ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς, ποὺ ἑορτάζει σήμερον ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

+ Ο ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΥΡΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΙΚΗΝ ΖΩΗΝ—ΠΩΣ ΝΑ ΓΙΝΗ Η ΕΚΛΟΓΗ
ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ—Η ΙΕΡΟΤΕΛΕΣΤΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Β'.

Πρὸ παντὸς ὁ νέος θὰ προσπαθήσῃ νὰ χαλιναγωγήσῃ τὸν ἑαυτὸν του, ὅσον ἀφορᾷ τὸ λεπτὸν αὐτὸ ζήτημα τῶν ἀτάκτων ὁρμῶν. Ποτὲ δὲν θὰ ὀπισθοχωρήσῃ, ποτὲ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν του τὴν παραμικρὸν κατάχρησιν. Ὅσον κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του γίνῃ εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα τόσον τὸ καλὺτερον θὰ εὐδοκιμήσῃ ἡ οἰκογένειά του. Ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη ἔπειτα ἀπὸ πολλὰς καὶ μακρὰς παρατηρήσεις κατ'ὀρθωσεν νὰ ἐξακριβώσῃ ὅτι ἐκεῖνοι εἶναι οἱ χειρότεροι σύζυγοι, οἱ ὅποιοι ἔως μίαν προχωρημένην ἡλικίαν ἐπέμειναν νὰ ἐπιδίδωνται εἰς ἀκολασίαν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι αἰσθάνονται ἀνορεξίαν διὰ κάθε ἐργασίαν, πάσχουν ἀπὸ κοσμοφοβίαν καὶ βαθμιαίαν ἐξάντλησιν τοῦ οργανισμοῦ, πού ὁδηγεῖ εἰς τὴν φθίσιν, ποτὲ τὰ παιδιὰ τοῦ θά γεννηθῶν ἀπ' αὐτοὺς δὲν θὰ εἶναι ὑγιᾶ καὶ ὠραῖα.

Οἱ μέλλοντες νὰ νυμφευθῶν δὲν ἔχουν μόνον νὰ ἐκτελέσουν καθήκοντα πρὸς τὰ τέκνα των, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀλλήλους, διὰ τοῦτο πρέπει καταλλήλως νὰ προετοιμασθῶν διὰ νὰ ἀφαιρέσουν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐπιφέρῃ δυσκολίαν εἰς τὴν συζυγικὴν ζωὴν καὶ νὰ μορφωθῶν διὰ νὰ ἐπιτύχουν μίαν ἀνωτέραν ζωὴν.

Ὁ νέος πού ἐπιθυμεῖ νὰ ὑπανδρευθῇ, ὀφείλει νὰ ἀποφεύγῃ κάθε τι πού ἡμπορεῖ νὰ βλάψῃ τὴν ἀρετὴν τῆς ἀγνότητος. Ἐὰν οἱ νέοι ἐσκέπτοντο σοβαρῶς ὅ,τι ἀπαιτοῦν ἀπ' αὐτοὺς αἱ νέαι, ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ ζητήσουν τὸ χέρι, τὴν καρδιά των, τὴν ψυχὴ των, πόσο διαφορετικὴ δὲν θὰ ἦτο ἡ ζωὴ των καὶ πόσας παρεκτροπὰς δὲν θὰ ἀπέφευγον!

Ἰδοὺ τί ἔγραφε μία νέα πρὸ τοῦ γάμου της: «Δὲν ἡμπορῶ νὰ ἀγαπήσω ἕνα νέον, ὁ ὁποῖος εἶχε μίαν ἀδυναμίαν με μίαν γυναῖκα. διότι δι' ἐμὲ ἡ συζυγικὴ ἀγάπη ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὡς βάσιν τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐγὼ δὲν ἡμπορῶ νὰ ἐκτιμῶ, με ἐκείνην τὴν ἐκτίμησιν, πού εἶναι ἀναγκαῖα δι' αὐτὴν τὴν μεγάλην ἀγάπην, ἕναν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ἱκανὸς ν' ἀντισταθῇ. Τὸν λυποῦμαι, παρακαλῶ

δι' αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ἡδυνάμην, θὰ τὸν ἐβοηθούσα με ὅλας μου τὰς δυνάμεις νὰ ἀνεγερθῇ, ἀλλὰ ἀποῦ ἀνεγερθῇ, δὲν θὰ τὸν λάβω ὡς σύζυγον, ὑπῆρξε τὸ παρελθόν. Αὐτὴ ἡ σιγμὴ τῆς ἀδυναμίας, ἡ ὁποία ἡμπορεῖ βεβαίως νὰ διορθωθῇ, ἀλλὰ πού κάμνει νὰ μὴ ξαναγεννιέται ἡ ἀγάπη. Ὁχι, δὲν θὰ ἤθελα νὰ λάβω ὡς σύζυγον ἕνα νέον, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ παρελθόν ἐκηλιδώθη, ἔστω κι' ἂν αὐτὴ ἡ κηλὶς συνίσταται ἀπλούστατα εἰς τὸ νὰ εἶχε «μίαν μικρὰν φίλην», χωρὶς νὰ προβῇ περαιτέρω. Τὸ νὰ διασκεδάσῃ κανεὶς μ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν εἶναι οὔτε τίμιον, οὔτε ἀξιοπρεπές» (Bulletin de l' A.M.C. pour les jeunes filles, 1931 σ. 40—42). Ἰσως εἰς πολλοὺς φανοῦν μεγάλαι αὐταὶ αἱ ἀπαιτήσεις αὐτῆς τῆς νέας, καὶ ὅμως θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ ἀπαιτήσεις κάθε νέας. Δυστυχῶς εἶναι πολὺ δύσκολον εἰς τὴν σημερινὴν μας κοινωνίαν νὰ εὕρωμεν νέους με ἀκηλιδώτους συνειδήσεις, νέους, οἱ ὅποιοι ὡς τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου των νὰ ἡμποροῦν νὰ εἰπουν «πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου».

Ὁ νέος ἢ ἡ νέα πού πρὶν ἀπὸ τὸν γάμον των δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐπιζητοῦν τὸν ἑαυτὸν των, νὰ ἐνδίδουν εἰς τὰ πάθη των καὶ νὰ ἀκολουθοῦν τὰς ὁρέξεις των καὶ μετὰ τὸν γάμον θὰ εἶναι ὅ,τι ὑπῆρξαν πρὸ τοῦ γάμου. Ὅ,τι σπεῖρει κανεὶς, τοῦτο καὶ θὰ θερίσῃ. Εἰς τὴν συζυγικὴν ζωὴν δὲν θὰ συναντήσουν ἄλλο παρὰ θλίψεις, ἔριδας, ὑποκρισίαν καὶ τὴν ἀηδίαν τοῦ κοινοῦ βίου.

Διὰ τοῦτο λοιπὸν οἱ μέλλοντες νὰ συζευχθῶν ὀφείλουν νὰ στολισθῶν προηγουμένως με τὰς ὠραιότερας χριστιανικὰς ἀρετὰς. Ὁ καθείς θέλει νὰ εὕρῃ εἰς τὴν σύντροφόν του τὸ προτέρημα τῆς αἰσιοδοξίας, τῆς ἐργατικότητος, τῆς ὑπομονῆς, τῆς τάξεως, τῆς τιμιότητος κ.λ.π., τὰ ἴδια ἅς προσπαθήσῃ λοιπὸν νὰ ἀποκτήσῃ ὁ ἴδιος με τὴν καθημερινὴν ἐξασκήσιν καὶ ἐπιμονήν.

Πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ τέλους ἡ ἐκλογὴ. Νὰ περιμένη κανεὶς πολὺ δὲν εἶναι φρόνιμον. οὔτε τὸ συμβουλευόμεν, διότι ὑπάρχουν μεγάλοι κίνδυνοι ἰδίως διὰ μερικὰς ιδιοσυγκρασίας,

αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ χαλιναγωγηθῶν.

Αὐτὸ ὅμως δὲν θὰ εἴπῃ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ βεβιασμένως, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὅλος ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ νὰ ἐξετάσῃ κανεὶς, νὰ συμβουλευθῇ, νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ. Ἡ ἀγάπη εἶναι τυφλή. Συχνὰ μία τυχαία συνάντησις, μία εὐκαιρία πού ἐπροξένησε μίαν συμπάθειαν, ἕνα μηδαμινὸν περιστατικόν, μία χαριτωμένη κίνησις, ἀρκοῦν διὰ νὰ κάμουν πολλοὺς νὰ λάβουν μίαν ἀπόφασιν παράτολμον καὶ ἀσύνετον, ἡ ὁποία θὰ τοὺς καταστήσῃ ἀργότερα δυστυχεῖς.

Ἰδὺν δύο πλάσματα τὸ ἕνα δὲν γνωρίζει τὸ ἄλλο. Συμβαίνει νὰ συναντηθῶν. Μία ματιὰ διασταυρῶνεται. Μία φλόγα ἀγάπης ἐξέρχεται. Αἱ καρδίαι ὁμιλοῦν. Ἐνα χαμόγελο ἀνταλλάσσεται. Μία σύντομος καὶ βεβιασμένη συνομιλία ἀκολουθεῖ καὶ τὸ πᾶν ἀπεφασίσθη. Καμμία ἔρευνα, καμμία ἐξέτασις. Ἀγαπῶνται καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγους μῆνας ὑπανδρεύονται. Μία πραγματικὴ κωμῆς πού παίζεται εἰς ὀλίγας πράξεις: Παρουσιάσις—συνομιλία—ἔλξις—γνωστοποιήσις—ἀγαλλίασις—ἐκτέλεσις. Διόλου παράξενον, ἔαν ἀκολουθήσῃ μία ἄλλη συντομωτάτη εἰς δύο μόνον πράξεις: φιλονικία—χωρισμός.

Τρία εἶναι μοῦ φαίνεται τὰ κυριώτερα προτερήματα πού πρέπει νὰ ἔχῃ ὁποῖος θέλει νὰ συνάψῃ γάμον: Ὑγείαν, μέσα συντηρήσεως καὶ ἡθικὴν ἀξίαν.

Ὑγείαν. Εἶδμεν εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ γάμου εἶναι ἡ αὔξησις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτὸς ὁ σκοπὸς εἶναι ἀπαραίτητον, ὅπως τὰ μέλη εἶναι ὑγιᾶ.

Βεβαίως ὁ νόμος τοῦ γάμου δὲν ἐμποδίζει εἰς τοὺς ἀσθενεῖς νὰ ὑπανδρευθῶν, ἀλλὰ πλησίον τοῦ αὐστηροῦ νόμου τοῦ γάμου εὐρίσκονται καὶ ἄλλαι διαταγαί, καθήκοντα φρονήσεως, καθήκοντα ἀγάπης.

Τὸ ὁρθὸν λογικὸν δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέπῃ ἐνώσεις ἀσθενῶν μελῶν, παρὰ μόνον, ὅταν τὸ σύνολον τῶν προτερημάτων τῶν συζύγων εἶναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ δύναται ἐντελῶς νὰ ἀναπληροῦν τὸ ἑλλεῖπον.

Μέσα συντηρήσεως Ἡ νέα πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅλα ἐκεῖνα πού εἶναι ἀπαραίτητα διὰ νὰ συντηρηθῇ καὶ διὰ νὰ προσδεύσῃ μία οἰκογένεια. Νὰ γνωρίζῃ νὰ μαγειρεύῃ, νὰ ράπτῃ, νὰ κεντᾷ, νὰ μπαλώνῃ. Αὐταὶ αἱ πράξεις δὲν προξενοῦν ἐντροπὴν εἰς τὴν νέαν, ἀλλ' ἐπαινον. Ὁ νέος νὰ γνωρίζῃ ἕνα ἐπάγγελμα, νὰ ἔχῃ μίαν θέσιν πού νὰ ἡμπορῇ νὰ

τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας. Ἡ νέα πρέπει νὰ ζητήσῃ ἕνα νέον ἐργατικόν, νὰ μὴ παρασυρθῇ ἀπὸ ἕνα νέον με ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν, πλούσιον, πού διαρκῶς κοιμῶνται καὶ θέλει νὰ εὐφυλογῇ. Νὰ μὴ περιφρονῇ ἕνα νέον ἐργάτην, καλόν, τίμιον, σοβαρὸν με τὴν πρόφασιν ὅτι ἔχει χειρωνακτικὸν ἐπάγγελμα, νὰ μὴ τὸν περιφρονήσῃ, διότι ἔχει ἕνα σεμνὸν τρόπον νὰ ἐνδύεται, δὲν ἀγαπᾷ τὴν ἐπίδειξιν καὶ τὸν καλλωπισμόν. Ἡ κομψότης τοῦ ἀνδρὸς εἶναι ἡ ἀπλότης.

Ἡθικὴν ἀξίαν. Τὸ ἡθικὸν παρελθὸν τοῦ μέλλοντος συντρόφου νὰ μὴν εἶναι διὰ κανένα ἀδιάρητον. Τὸ ἰδανικὸν ἐνὸς νέου χριστιανοῦ εἶναι νὰ νυμφευθῇ μίαν νέαν παρθένον, ἡ ὁποία δὲν ἀνῆκε ποτὲ εἰς ἄλλον.

Πόσαι νέαι καὶ πόσοι νέοι δὲν εἶχον νὰ κλαύσουν μίαν βεβιασμένην ἀπόφασιν! Πόσαι νέαι περνοῦν τόσα ἔτη τῆς ζωῆς των δυστυχισμένοι, διότι παρεσύρθησαν κι' ἀποτυφλώθησαν ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ἀγάπης! Ἐὰν ὁ νέος δὲν ἔχει τὴν ἡθικὴν του ἀξίαν, δὲν ἡξέυρει νὰ σταθῇ εἰς τὸ ὕψος του, δὲν ἔχει τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, πού εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν πρόοδον τῆς νεοσυσταθείσης οἰκογενείας του, ἀντὶ νὰ εἶναι στήριγμα τῆς οἰκογενείας του θὰ εἶναι ὁ καταστροφεὺς.

Αἱ σχέσεις κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀρραβῶνος εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς ἐκείνους πού πρόκειται νὰ συζευχθῶν, διότι ὁ ἕνας πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἄλλου, νὰ γνωρίσῃ τὰς ἐπιθυμίας του κι' ἔπειτα ἀπὸ σοβαρὰν ἐξέτασιν καὶ σκέψιν νὰ σκεφθῇ ἔαν πρέπει νὰ συνάψῃ τὸν γάμον.

Ὁ τρόπος με τὸν ὁποῖον ἡμποροῦν νὰ γνωρισθῶν εἶναι ἡ ἐπισκέψις τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον. Αὐταὶ αἱ ἐπισκέψεις ὅμως, ὅταν οἱ ἀρραβῶνες εἶναι μεγάλης διαρκείας, δὲν πρέπει νὰ εἶναι συχναί, διότι εἶναι ἐπικίνδυνοι. Ὅσον ὁ καιρὸς περνοῦν τὰ δύο αὐτὰ πλάσματα ἀγαπῶνται περισσότερον καὶ ὀφείλουν νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικοὶ διὰ νὰ μὴ φθάσουν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου των με ρυπαρὴν τὴν ψυχὴν. Τώρα πού τὰ βλέπουν ὅλα ῥόδινα δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν καὶ τὸν Θεόν. Πρέπει νὰ μένουν πιστοὶ στὰ χριστιανικά των καθήκοντα. Ἡ ἀγάπη, ὅταν δὲν στηρίζεται εἰς τὸν Χριστόν, ἀλλ' εἶναι αἰσθηματικὴ καὶ σαρκική, εἶναι ὁ εὐθραυστότερος σύνδεσμος. Ἡ αἰσθηματικὴ ἀγάπη, ὅταν ἐκορέσθῃ ὀλιγοστεύει, μεταβάλλεται καὶ σβήνει. Χρειάζεται νὰ ἔλθῃ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου διὰ νὰ θεραπεύσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ τρωτὰ τῆς ἀγάπης.

Ο άγγελος ήρθε

ΠΑΙΔΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Σάν σκόλασε η Καλλιόπη το απόγευμα συμφώνησε με τις φίλες της, τη Μαρία και την Έλενη, τις συμμαθήτρίες της, να παίξουνε τόπι εκεί γύρω στο σχολείο τους που ο τόπος ήταν ανοιχτός. Αρχισαν να παίζουν. Στην αρχή το τόπι πήγε καλά κάμποσες φορές, μα μία φορά χώθηκε σε κάτι παληά ξύλα που ήταν ρηγμένα έξω από ένα παλιοσπιτάκι.

Η Καλλιόπη έτρεξε να το βρή και χώθηκε μέσα στα ξύλα ψάχνοντας. Με πολύ κόπο κατώρθωσε να το βγάλει, μα καθώς πήγαινε να βγεί από μέσα από το σωρό, κάτι πράγμα γυάλισε. Έσκυψε με περιέργεια και είδε με έκπληξι της ένα... είκοσάρι!

— Ω!, φώναξε με χαρά, θά το πάρω δλο καρμέλες! Κάτι όμως την έκανε να σταματήσει τη χαρά της. Μέσα από το παληό σπιτάκι εκεί στο σπασμένο του θυρόφυλλο, έφτασε στα αυτιά ένα κλάμμα μικρού παιδιού. Στάθηκε με άπορία, γιατί δεν πίστευε ποτέ πως σ' αυτό το τόσο παληό σπιτάκι, μπορούσαν να κάθονται άνθρωποι και χωρίς να θέλη άκουσε τη φωνή του παιδιού που έλεγε:

— Αχ! μαννούλα! πεινάω! Έχομε από χτές το πρωί να φάμε! Μια μέρα μου είπες ότι ο καλός Θεός άκουει τα φρόνιμα παιδιά και στέλνει έναν άγγελο και τους δίνει ψωμάκι. Γιατί τάχα να μην άκούση καιμένα που είμαι τόσο καλό παιδί και να στείλη τον άγγελο να μ'ας φέρη ψωμί και ένα γιατρό για να σε κάνη καλά; Μια έξασθενημένη φωνή άκούστηκε να λέη σιγά:

— Θά μ'ας στείλη, παιδάκι μου σε λίγο! Και το θαύμα έγινε.

Η Καλλιόπη τ' άκουσε όλα και τ'αμάκια της γέμισαν δάκρυα. Χτύπησε δειλά στο σπασμένο παράθυρο. Το παιδάκι πετάχτηκε όρθο κι' έτρεξε εκεί. Ένα λεπτό παιδιακίσιο χεράκι άσπρο, άσπρο άφησε να πέση ένα είκοσάρι!

Ο Πέτρος, έτσι λέγανε το παιδάκι, έκθαμβο με άπειρη χαρά φώναξε:

— Μαννούλα, μαννούλα, ο άγγελος ήρθε! Κύτταξε, μ'ας άφησε ένα είκοσάρι!

Η μητέρα είδε κι' αυτό έκθαμβη τ'αλεπτά και με κόπο έκανε το σταυρό της, ψιθυρίζοντας:

— Σ' εύχαριστώ, Θεέ μου, που έσωσες το παιδί μου από την πείνα!

Και αυτή πίστεψε στο θαύμα.

— Πήγαινε, Πέτρο μου, να αγοράσης ένα ψωμί κι' έλιές να φας.

— Και σένα, μαννούλα, τί να σε πάρω; ρώτησε το παιδί.

— Τίποτα, παιδάκι μου.

— Εγώ θά σου πάρω ένα πορτοκάλι.

Έβαλε γρήγορα το μπαλωμένο παλτό του κι' έτρεξε στο φούρνο. Μπήκε μέσα και είπε με δυνατή φωνή.

— Μπάρμπα Γιάννη, δώσε μου ένα ψωμί. Και τούδειξε το είκοσάρι.

Ο φούρναρης τόν κοίταξε καλό και του είπε:

— Βρέ, που βρήκες τ'αλεπτά; Από ποιόν τ'άκλεψες;

Ο Πέτρος τόν κοίταξε με άπορία.

— Δεν τ'άκλεψα, μου τ'άστειλε ο Θεός με ένα άγγελο!

— Όλοι μέσα στο φούρνο άρχισαν τ'αγέλοια. Κάποιος τόν ρώτησε.

— Τόν είδες έσύ τόν άγγελο;

— Όχι, δλάκερο, είπε με άφέλεια ο Πέτρος, μόνο το χέρι του που ήταν άσπρο άσπρο.

Τ'αγέλοια έγιναν πειδ δυνατά.

— Παληόπαιδο, το φώναξε ο φούρναρης ψεύτη, κλέφτη. Και του τράβηξε ένα μπάτσο.

Το παιδί άρχισε να κλαίη λέγοντας.

— Άλήθεια σου λέω μπάρμπα Γιάννη, ο άγγελος τ'άρριξε από το παράθυρο. Δώσε μου ένα ψωμί και μια δραχμή να πάρω ένα πορτοκάλι της άρρωστης μαννούλας μου και τ' άλλα κράτα τα.

— Α! έτσι λοιπόν; άμα είδες πως σε πιάσανε κλέφτη τ'α δίνεις όλα τ'α λεφτά. Χάσου από δώ παληόπαιδο, που μου χρωστάτε τόσα ψωμιά και θέλεις να σου δώσω και ρέστα.

Τη στιγμή εκείνη φάνηκε στην πόρτα η Καλλιόπη με τόν πατέρα της, που άμα πήγε στο σπίτι της του τ'α είπε όλα και τώρα έρχόντανε στο φούρνο να αγοράσουνε ψωμί και άλλα τρόφιμα να τ'α πάνε στο σπίτι του Πέτρου.

— Τί τρέχει, μπάρμπα Γιάννη! ρώτησε ο κύρ Άναστάσης, ο πατέρας της Καλλιόπης.

— Δεν άκους, κύρ Άναστάση μου, αυτό το ψεύτικο και το κλέφτικο, να λέη πως ο Θεός έστειλε έναν άγγελο που μόνο το χέρι του είδε και του πέταξε απ' το παράθυρο ένα είκοσάρι;

— Όλοι γέλασαν μέσ' στο φούρνο.

Η Καλλιόπη και ο πατέρας της άμέσως κατάλαβαν ποιό ήταν αυτό το παιδάκι.

— Άλήθεια λέει το παιδί, είπε σοβαρά ο κύρ Άναστάσης, τί σου χρωστάει αυτή ή φτωχή γυναίκα;

Ο μπάρμπα Γιάννης είπε ένα ποσόν, και κείνος τ'α πλήρωσε όλα.

— Όλοι τόν κοίταζαν έκπληκτοι.

Πήραν τότε τόν Πέτρο που κι' αυτός τ'α είχε χαμένα και πήγαν στο σπίτι του.

Βρήκαν τη φτωχή γυναίκα άναίσθητη. Τήν πήγαν στο Νοσοκομείο, μα ή δυστυχισμένη δεν πρόφτασε να δη και να καταλάβη την προστασία που έστειλε ο Θεός στο παιδάκι της, γιατί τ'α μεσάνυχτα πέθανε. Οί γιατροί είπαν πως πέθανε από την πείνα.

Πόσο έκλαψε ο Πέτρος για το θάνατο της μαννούλας του! και στην καρδιά του φύλαγε το παράπονο πως έφυγε χωρίς να καταλάβη πως είχε πατέρα, μητέρα και μια καλή αδελφούλα που τόν αγαπούσε τόσο! Γιατί ο κύρ Άναστάσης τόν πήρε σπίτι του και τόν έκανε παιδί του.

Πέρασαν δυό χρόνια, ο Πέτρος μεγάλωσε, μα στην καρδιά του μένει βαθειά κρυμμένο το παράπονό του.

Και να τώρα γονατισμένος στο κρεβάτι της Καλλιόπης που πεθαίνει σιγά-σιγά από τύφο, κλαίει άπαρηγόρητα. Ο γιατρός είπε πως σε λίγη ώρα θά σβήση ή ζωή της. Ξαφνικά, πετάχτηκε όρθος, πλησίασε στο κρεβάτι της Καλλιόπης και της ψιθύρισε το βαθύ παράπονό του.

— Καλλιόπη μου, τώρα που θά π'ας στόν ούρανό, θά δης και την μαννούλα μου, πές της πως ο Πέτρος της δεν πεινάει πιά, έχει πρσοτάτες! ΧΑΡΙΤΙΝΗ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΣΟΠΑΝΟΣ

Σε λίγο θά ροδίση
στόν ούρανό ή αύγη
κι' ο Δήμος ο τσοπάνος
απ' το μαντρί θά βγί.

Άγνάντια του κοιτώντας
τόν ήλιο στο βουνό
θά λέη ένα τραγούδι
γλυκό και σιγανό.

Μπροστά του θά πηδώνε
τ'α πρόβατα τρελλά
βελάσματα, κουδούνια
θ' άκούγονται πολλά.

Κι' όλα θ'ε ν'άναι ώρα
θ'άναι όλα δροσερά
θ'α κελαϊδούν πουλάκια
θ'α τρέχουνε νερά.

Κι' ως θά πηγαίη ο Δήμος
τ'άρνάκια στη βοσκή
θά λέη ένα τραγούδι
γλυκό σ'άν προσευχή.

+ Κ. Γ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Η ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Της Κας ΖΩΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥ

«Τὰ ἐλαττώματα τῶν γυναικῶν εἶναι ἔργα τῆς κοινῆς καὶ μιᾶς ἀνατροφῆς κακῶς ἐννοουμένης».

GRIMM

«Όταν τὸ κορίτσι τῶν πόλεων ἀναγκάσθηκε ἀπὸ οἰκονομικὴ ἀνάγκη νὰ βγῇ ἔξω ἀπὸ τὸ σπῖτι τοῦ καὶ νὰ δουλέψῃ πλάϊ μὲ τὸν ἄνδρα, κι' ἐξύπνησαν ἀπὸ τὴν προσπάθεια αὐτὴ οἱ δυνάμεις τοῦ, κι' αἰσθάνθηκε τὴν ψυχὴ τοῦ ν' ἀγάλλεται, ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὴ στοργικὴ πίεσι τῶν δικῶν τοῦ, τότε στὴ μέθῃ τοῦ θέλησε νὰ πετάξῃ ὅ,τι τοῦ φάνηκε πῶς τὸ δέσμευε. Πρῶτα ἀπ' ὅλα παράτησε τὸ νοικοκυριό. Τοῦ φάνηκε πῶς αὐτὸ ἦταν ἡ χειροπέδῃ. Χρόνια τώρα δὲν ἄφιναν τὴ γυναῖκα νὰ μάθῃ τί ποτε ἄλλο ἀπὸ τὰ οἰκιακά. Αὐτὰ λοιπὸν ἀπαρνήθηκε πρῶτα ἡ σημερινὴ κόρη ποὺ σπουδάζει, νομίζοντας πῶς ἅμα ἐλευθερωθῇ ἀπ' αὐτά, θὰ μπορέσῃ νὰ τελειοποιήσῃ καλύτερα τὸ ἄτομό της. Ἔτσι γεννήθηκε ἕνας νέος τύπος γυναικας, ἡ *διανοουμένη*, τὸ ἀντίθετο τῆς νοικοκυρᾶς.

Τύποι ἀτελεῖς κι' ἐλαττωματικοὶ κι' οἱ δύο ποὺ δὲν παρουσιάζουν ἀνεπτυγμένη τὴ γυναῖκα. Τύποι, ποὺ μὲ τὴ μονομέρειά τους, δὲν μπόρεσαν νὰ σκορπίσουν τὴν εὐτυχία γύρω τους.

Ἡ *νοικοκυρὰ* μὲ τὸ στενὸ καὶ περιορισμένο της ὀρίζοντα, ἀνέκτα νὰ παρακολουθήσῃ τὰ παιδιὰ της στὸ ψυχικὸ τους ξεδίπλωμα, ἀνέκτα νὰ παρακολουθῇ τὴν ἀνάπτυξιν πολλὰς φορὲς νὰ καταλάβῃ τὸν ἄνδρα της, μένοντας πάντοτε στὸ περιθώριό της ζωῆς τῶν δικῶν της κι' ἡ *ἄλλη* τύπος, πρὸς ἀντιπαθητικὸς καὶ πρὸς ἄχρηστος γιὰ τὴ ζωὴ. Τὰ μισογράμματα τῆς χάλασαν τὴν ἀπλότητά της καρδιάς. Κι' οἱ γνώσεις της δὲν τῆς βάρυναν ἀρκετὰ τὸ μυαλό γιὰ νὰ καταλάβῃ πῶς δὲν χωρίζεται ἡ ζωὴ σὲ ταπεινὰ ὕλικά καὶ σὲ πνευματικὰ, ὕψηλὰ πράγματα. Πῶς ἡ ζωὴ εἶναι μία καὶ πῶς οἱ πρὸς μικρὰς ὕλικες λεπτομέρειες ἔχουν τὸν ἀντίκτυπό τους στὸν ψυχικὸ μας κόσμον. Καὶ πῶς ἡ ὑπηρεσία ποὺ παρέχει μιὰ εὐσυνειδητὴ μητέρα στοὺς δικούς της καὶ στὴν κοινωνία εἶναι ἴση, ἂν ὅχι ἀνώτερη, μὲ τὴν ὑπηρεσία μιᾶς γυναικὸς ἐπιστήμονος.

Ἡ γενεὰ μας ἀντὶ νὰ καταλάβῃ πῶς ἔπρεπε νὰ συμπληρώσῃ τὴ μόρφωσιν τῆς νοικοκυρᾶς κτίζοντας πάνω στὴν βάσιν ποὺ βρῆκε, πῆρε τὸ στραβὸ δρόμο φιλοδοξῶντας νὰ μοιάσῃ μὲ τὸν ἄνδρα. Στὸ λάθος αὐτὸ δὲν ἔπεσαν μονάχα οἱ Ἑλληνίδες, μὰ καὶ οἱ γυναῖκες τῆς δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν. Τώρα ὅμως ἐκεῖ κατάλαβαν τὴν πλάνη τους καὶ ζητοῦν νὰ συνδυάσουν τοὺς δύο αὐτοὺς τύπους κι' ἀνάλογα ν' ἀναθρέψουν τὴν νέα γενεά. Θέλουν τὰ κορίτσια μορφωμένα, μὰ δυνάτῃ ἀτομικότητα γιὰ νὰ στηρίζουν τὰς δικὰς τους δυνάμεις καὶ νὰ ἐπαρκοῦν στὶς ἀνάγκες τοῦς τῆς ὕλικῆς. Γιατὶ ἡ ὕλικὴ ἀνεξαρτησία εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεσις τῆς πνευματικῆς. Ὁ κισσὸς, ποὺ ζῇ ἀκουμπισμένος πάνω στὸ δένδρον δὲν εἶναι πᾶς τὸ ἰδανικὸ τῆς γενεᾶς τους.

Μὰ δὲν ξεχνοῦν καὶ τὸ φυσικὸν προορισμὸ τῆς κοπέλλας, θυμοῦνται πῶς γεννήθηκε γιὰ νὰ γίνῃ μητέρα, ν' ἀναθρέψῃ παιδιὰ, ν' ἀγαπήσῃ, νὰ περιποιηθῇ ν' ἀφοσιωθῇ. Προσπαθοῦν λοιπὸν ἡ μόρφωσις τοῦ ἀτόμου της νὰ μὴ τὴν κάμῃ ἀνέκτα γιὰ τὸν προορισμὸ τοῦ φύλου της. Θέλουν νὰ συμπληρώσουν τὴ διανοητικὴ μόρφωσιν μὲ τὴν εἰδικὴν μόρφωσιν, ποὺ χρειάζεται σὲ κάθε γυναῖκα. Ἰσορροποῦν τὴ βιβλικὴν μόρφωσιν μὲ τὴν οἰκοκυρικὴν καὶ μὲ τὴν μόρφωσιν ποὺ χρειάζεται γιὰ τὴν ἀνατροφή καὶ τὴν περιποίησιν τῶν παιδιῶν. Θυμοῦμαι πόσο ἀρμονικὰ ἀνεπτυγμένες ἦσαν οἱ Ἑλβετίδες φοιτήτριες καὶ θὰ ἤθελα νὰ ἔβλεπαν οἱ Ἑλληνίδες μητέρες τέτοιους τύπους. Πόσο τίς θαύμαζα, ὅταν ζοῦσα μαζί τους! Γεμάτες ὑγείας, μὲ πρακτικὸ μυαλό καὶ δυνατὴ θέλησιν, ἔβλεπαν τὴ ζωὴ ὅπως ἦταν. Οὔτε ἡ ἀνυπόφορη πεζότης τῶν νοικοκυράδων μας, οὔτε τὸ ἀδιάκοπο οὐρανοπέταγμα τῶν διανοουμένων μας. Πρῶτες στὶς δουλειὰς τοῦ σπιτιοῦ καὶ πρῶτες στὴ μελέτη. Ἐλυναν μὲ τὴν ἴδια σοβαρότητα τὰ οἰκοκυρικὰ ζητήματα ὅπως τὰ θέματα στὸ Φροντιστήριον. Κι' εἶχαν γίνῃ τέτοιες, γιατί ἀπὸ μικρὰς, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν σπουδὴν τους, βοηθοῦσαν πάντα τὴν μητέρα τους στὰ οἰκιακά. Τὸ καλοκαίρι ἀνελάμβαναν

αὐτὲς τὴν διεύθυνσιν τοῦ σπιτιοῦ κι' οἱ περισσότερες μετὰ τὸ γυμνάσιον εἶχαν φοιτήσει καὶ σὲ οἰκοκυρικὰς σχολὰς.

Ἐβλεπες ἕναν ἀνώτερον γυναικεῖο τύπον. Εἶχαν δυνατὴν κι' ἐξελιγμένη ἀτομικότητα καὶ ἦσαν πρόθυμες νὰ ἀφοσιωθοῦν, σ' ὅ,τι θεωροῦσαν ὡς τὸν ἀνώτερον προορισμὸν τοῦ φύλου τους, στὴ μητρότητα.

Ἐντελῶς διαφορετικὴς ἦσαν οἱ ἐκεῖ Γαλλίδες. Μυαλό παραγεμισμένο μὲ ἀπειρες γνώσεις καὶ συχνὰ—ἀλλοίμονο—κατεστραμμένη ὑγεία. Γυναῖκες τέλει ἀκατάλληλες γιὰ τὴ ζωὴ. Γι' αὐτὸ ὁ πατριώτης τους Marion, καθηγητὴς τῆς παιδαγωγικῆς τοῦ Πανεπιστημίου, γράφει: «Δὲν θὰ ἦτο μονάχα μιὰ ἀγωγή ἐλλιπὴς, ἀλλὰ καὶ μιὰ ἠθικὴ ἀγωγή ἀποτυχοῦσα, μιὰ ἀγωγή στὸν ἀέρα, ἐκείνη ποὺ θὰ ἔδιδε στὶς γυναῖκες τὴ δίψαν ὅλων τῶν τελειοποιήσεων καὶ θελῶν εὐδαιμονιῶν, καὶ θὰ τίς ἔκαμνε ν' ἀηδιάσουν τὴν ἐπίγειον ζωὴν, κἀμνοντάς τις ἀνέκτα γιὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ τους». Σκέψεις ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ μελετηθοῦν ἀπὸ τὴν Ἑλληνίδα μητέρα, ἂν θέλουν νὰ μορφώσουν τὰ κορίτσια τους ἀρμονικὰ καὶ νὰ τὰ ἴδουν εὐτυχισμένα. Σύγχρονα μὲ τὴν πρακτικὴ αὐτὴν μόρφωσιν τοῦ κοριτσιοῦ πρέπει ν' ἀρχίσῃ καὶ ἡ διανοητικὴ του. Τὸ κορίτσι ἔχει τὰ ἴδια δικαιώματα νὰ μορφωθῇ ὅπως καὶ τὸ ἀγόρι. Ὑπάρχουν διάφοροι λόγοι, γιὰ τοὺς ὁποίους πρέπει ν' ἀναπτύσσονται οἱ γυναῖκες, μὰ ὁ πρὸς σπουδαῖος εἶναι ἡθικὸς λόγος. Πῶς μπορεῖ μιὰ γυναῖκα νὰ θεωρηθῇ ὑπεύθυνη ἂν δὲν βλέπῃ καθαρὰ τὰ πράγματα τῆς ζωῆς; Τὸ ἐνστικτο μόνον δὲν ἀρκεῖ. Ὑστερα, ἂν ἡ μόρφωσις εἶναι μιὰ προϋπόθεσις τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τιμῆς ἀνεξαρτησίας καὶ μιὰ πηγὴ ἀγνῆς χαρᾶς, μὲ τί δικαίωμα θὰ στερήσωμε τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα τῆς; Ἡ μητέρα λοιπὸν ὡς σκεφθῇ γιὰ τὴν μόρφωσιν τῶν κοριτσιῶν της μὲ τὴν ἴδια σοβαρότητα ὅπως καὶ γιὰ τὴν μόρφωσιν τῶν ἀγοριῶν της. Δυστυχῶς θὰ δυσκολευθῇ νὰ βρῇ κατάλληλα σχολεῖα γιὰ τὰ κορίτσια της.

Ζοῦμε σὲ μεταβατικὴ ἐποχὴ. Ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ τὰ παρνεαγωγεῖα μας, μὲ τὴν ἐπιπόλαιον καὶ ἀνεπαρκὴν μόρφωσιν ποὺ δίδουν στὰ κορίτσια μας, δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀνάγκη τῆς σημερινῆς ζωῆς, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην τὰ γυμνάσια. Αὐτὰ δίδουν

πρὸς θετικὴ καὶ τελεία μόρφωσιν, μὰ τὸ μεγάλο τους κακὸ εἶναι πῶς τὰ προγράμματα τους εἶναι γινόμενα σύμφωνα μὲ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀνδρικῆς φύσεως. Τίποτε δὲν σοῦ θυμίζει, ὅτι ἐσκέφθησαν τίς ἀνάγκες τοῦ κοριτσιοῦ. Ὅταν ἐγίναν, οὔτε οἱ διαφορὲς ποὺ ὑπάρχουν μεταξὺ ἀνδρικῆς καὶ γυναικεῖας διανοητικότητος εἶχαν καλὰ μελετηθῇ, οὔτε οἱ γυναῖκες ἔφθαναν σ' αὐτὴν τὴν βαθμίδα τῆς μορφώσεως γιὰ νὰ χρειασθῇ νὰ τίς λάβουν ὑπ' ὄψιν. Καὶ ὁ φεμινισμὸς θέλοντας ν' ἀποδείξῃ πῶς κατορθώνει ὅ,τι καὶ ὁ ἄνδρας, σιώπησε καὶ ἄφησε τὸ κράτος στὴν πλάνη του. Γι' αὐτὸ ἡ σημερινὴ μόρφωσις τῶν κοριτσιῶν μας δὲν ἀντιστοιχεῖ στὴ γυναικεῖα φύσιν. Τὴν πιέζει καὶ πολλὰς φορὲς καταστρέφει τὰ φυσικὰ της χαρίσματα, χωρὶς στὴ θέσιν τους νὰ θέσῃ ἄλλα. Γιατροὶ καὶ ψυχολόγοι σήμερον εἶναι σύμφωνοι, πῶς τὴ γυναῖκα τὴ βλάπτει ἡ ἀνδρικὴ μόρφωσις, ποὺ ὑποχρεώνεται ν' ἀκολουθήσῃ, γιατί δὲν εἶναι σύμφωνη πρὸς τὴ φύσιν της.

Κι' ἐδῶ ἀνοίγεται ἕνα μεγάλο στάδιον ἐργασίας γιὰ τὸν φεμινισμὸ καὶ τοὺς παιδαγωγούς, νὰ βροῦν ποῖα εἶναι ἡ κατάλληλὴ μόρφωσις γιὰ τὰ κορίτσια μας καὶ νὰ βοηθήσουν τὸ κράτος γιὰ νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ.

Πρὸς τὸ παρὸν ἡ μητέρα ὡς θυμηθῇ τὸ ρητὸν «τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον» καὶ ὡς στείλῃ τὰ κορίτσια της στὰ γυμνάσια. Θὰ μάθουν κάτι τί θετικόν, καὶ αὐτὴ ὡς συμπληρώσῃ στὸ σπῖτι τὴν μόρφωσίν τους, μαθαίνοντας σ' αὐτὰ τίς οἰκιακὰς ἐργασίας καὶ συμβουλευόντάς τας ν' ἀκολουθήσουν μαθήματα παιδικῆς ψυχολογίας καὶ παιδοκομίας. Καθῆκον τῆς μητέρας εἶναι νὰ δώσῃ στὸ κορίτσι της ἀπὸ μικρὸ καλὰ συνήθειες καὶ νὰ τὸ μάθῃ νὰ ζῇ δείχνοντάς του τίς πραγματικὰς ἀξίας τῆς ζωῆς. Ἄν τὸ παραμέλῃ ἡ μητέρα αὐτὸ τὸ καθῆκον της θὰ ἦταν καλύτερον νὰ ἐμπόδιζε καὶ τὴ διανοητικὴν μόρφωσιν τῆς κόρης της, γιατί τῆς δίδει ἐπικίνδυνον ὅπλον στὰ χεῖρά της. Ἄς τὴν κάμῃ ν' ἀγαπήσῃ τὴ ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου καὶ ὡς τὴ συνήθειαν νὰ τηρῇ μερικὸς κανὼνας ἀπὸ τὴ φιλοσοφία τῆς ζωῆς, ἐγκράτεια σ' ὅλες τίς ἀπολαύσεις, λιτότητα, διάταξι τῶν ὥρων ἐργασίας, διαρκὴς ἀσκήσιν θελήσεως, σταθερὰ εὐθυμία καὶ συστηματικὴ ἀποφυγὴ κάθε ἀδικαιολόγητης δυσθυμίας.

ΖΩΗ ΦΡΑΓΚΟΥ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΝΩΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΦΑΝΕΙΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΜΑΣ

Με το τεύχος αυτό συμπληρώνουμε τον πέμπτο τόμο της «Οικογενειακής Ζωής». Σάν μιὰ ολοπράσινη καί καρποφόρα φυτεία ἀπλώνεται καί ριζοβολεί στην ελληνική οικόγενεια ή πνευματική αυτή προσπάθεια ύστερα από πέντε ολοκλήρων ἐτών ἐντατικό καί ἐπίμονο ἀγώνα.

Από κάθε ελληνική γωνιά κι' από πολλά μέρη του ἐξωτερικού λαβαίνομε συγκηνητικά γράμματα πού μᾶς ὁμιλοῦν ἔντονα γιά τήν ἀποτελεσματική ἐπίδραση τοῦ περιοδικοῦ στην οἰκογένεια. Γονεῖς εὐχαριστοῦν θερμά γιά τήν «Οἰκογενειακή Ζωή», τόν καλὸ σύντροφο τῶν παιδιῶν τους, νέοι καί νέες ἐκφράζονται εὐκρινῶς ὅτι ἡ «Οἰκογενειακή Ζωή» τοὺς ἔγινε χειραγωγὸς στὸ φωτεινὸ δρόμο τοῦ Χριστοῦ. Ἱεράρχαι ἔγκριτοι τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἐκλεκτοὶ διανοούμενοι τῆς κοινωνίας μᾶς συγκινοῦν βαθεῖα μὲ τίς αὐθόρμητες κρίσεις τους.

Ὁμολογοῦμε ὅτι σ' αὐτὸν τὸν αἵματηρὸ ἀγώνα μας, πού ἔχομε δώσει ὀλόκληρῇ μας τὴν ψυχὴ, ἔχομε συνεργοὺς ἑκατοντάδες ὀλόκληρες ἀλτρουϊστῶν καί εὐσεβῶν προσώπων πού σάν σκαπανεῖς ἀληθινοὶ καλλιεργοῦν μαζί μας τὸ ἔδαφος εἴτε ὡς τοπικοὶ ἀντιπρόσωποι πού μὲ αὐταπάρνησιν ἐργάζονται γιά τήν ἀποτελεσματικὴ διάδοση τῆς «Οἰκογενειακῆς Ζωῆς», ὡς καί στὸ τελευταῖο ἀγροτικό καλύβι, εἴτε ὡς συνεργάται πού μᾶς προσφέρουν τὴν πνευματικὴ τους ἐνίσχυση, ἄλλοι κοσμοῦντες μὲ τὴν ὑπογραφή τους τὰς στήλας μας κι' ἄλλοι ἀφανεῖς μὲ μόνη τὴν ἱκανοποίησιν πού δίνει ἡ ἰδέα τῆς ἐξυπηρετήσεως ἀνωτέρου σκοποῦ.

Καθιερώνουμε καί τώρα, ὅπως κάθε χρόνο, τὴν τιμητικὴ αὐτὴ στήλη, ὅπου χαράζομε τὰ κυριώτερα ὀνόματα τῶν συνεργατῶν καί ἀντιπροσώπων μας, ὡς δεῖγμα εὐγνωμοσύνης καί τιμῆς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς λήξεως τοῦ πέμπτου τόμου τῆς «Οἰκογενειακῆς Ζωῆς».

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καί Σκύρου κ. Παντελεῖμων, πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Προκόπιος Μίλησης, Ξενοφῶν Παπαμιχαήλ, ἱατροφιλόσοφος Ἡλίας Πέτρου, φυσιοθεραπευτής, Ἰ. Περγιάλιτης, Θωμᾶς Σιδεράς, Ἀσημάκης Γιαλαμᾶς (καμπάνιες), Γ.

Λογοθέτης (διηγήματα), Σ. Μεντζελόπουλος (καμπάνιες), Ν. Γιοκαρίνης, Μαρία Φωστίνη, Λίτσα Ζαχαρή, Ἄννα Κατσίγρα, ἱατρός, Ζωὴ Φράγκου, παιδαγωγός, Ἐλένη Παπανδρέου, Κατίνα Παππά, Ἐλευθερία Λιναρδάκη, Ἐλένη Σιφναίου (Ἰνταίζη), Χαριτίνη Κουρούλη, Ἀσπασία Ζαχαρίου (μεταφράσεις), Μαρία Κατσίκα (μεταφράσεις), Καλλιόπη Λιακάκου, Κοῦλα Καρφή, Δ. Μ. Κράτης (σχέδια, εἰκόνες, σκίτσα), Σ. Κατσαούνης (σχέδια, σκίτσα, διηγήματα), Λυκοῦργος Ζαχαρίου.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Θεοσένης Σ. Ἰωαννίδης, ἱατρός, Ἄγιος Δημητρίου 136. Βόλος Σ. Κατσαούνης, Γλάδστανος 42. Τρίκαλα Αἰδω. Χ. Μπαρμπάλης καί δις Θάλεια Ψαλιδόπουλου Λάρισα δ. Ἀνθὴ Ζεῖκου. Ἀλμυρὸς δ. Χρυσάνθη Δρυμνίτου. Ν. Ἀγχιάλος Αἰδω. Σ. Λατσοῦ Καλαμπάκα κ. Εὐθυμία Σακελλαρίδου. Τύρναβος Πανασ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Δωρόθεος. Σέρραι κ. Ζωὴ Κραμβῆ. Δράμα Χ. Γεωργιάδης Σμύρνης 9 καί δ. Εὐαγγελία Φεσσά Καβάλλα δ. Ἀνδρονίκη Παπαθανασίου. Ἐάνθη κ. Μαρία Γωνιωτάκη Κομοτινὴ κ. Κατίνα Τσουκαλά Ἀλεξίπολις Χ. Τσελέπης (ἐθνικὴ τράπεζα). Σέρβια κ. Οὐρανία Μαλούτα. Κοζάνη Αἰδω. Παπαπασχάλης. Σιάτιστα Χ. Παπανικολάου δημῶν. Γρεβενά κ. Μαρία Σχινέζου. Καστοριά Ναοῦμ Δούμας Φλώρινα Ἀνδρέας Μαρκόπουλος, Ἐδεσσα Γ. Στουγιαννάκης Νάουσα Μακεδονίας Μ. Σαμαράς Βέροια Ἰ. Μεταξᾶς Ἱεροδιάκονος. Κορωπὶ Ἀττικῆς κ. Στεργίου, διδῶσα Κερατέα Ἀττικῆς Α. Χ. Μπότσης. Λαύρειον Αἰδω. Ε. Τριανταφύλλου. Κόρινθος Κ. Κολοκυθᾶς γραμ. Μητροπόλεως καί Ν. Πλέστης. Βραχάτι κ. Μαρίνα Πετροπούλου Ζευγολατειὸ Κορινθίας Ε. Δασκαλόπουλος. Βοχαϊτὸ κ. Κατίνα Πανούση. Βέλλο Ἀργυρίου Κέλεγκας καί δ. Λεμονιά Οἰκονομοπούλου. Εὐαγγελίστρια Κορινθίας δ. Ροδόπη Σαντηγιάννη Κρήνη καί Κορινθίας Γ. Καλλίρης Μπολάτι Κορινθίας δ. Ἀθανασία Τυγκαράκη Περιγιάννη καί Λέχαιον Κορινθίας κ. Πηνελόπη Πούρου. Ξυλόκαστρον δ. Ἀγγελικὴ Σιορβανέ. Κιάτο δ. Ἐλένη Κλωνῆ. Δερβένι Κορινθίας Α. Μητραλιάς. Λουτράκι Ἰ. Νικολόπουλος. Αἴγινα δ. Ἀργυρῶ Συριώτου. Πόρος δ. Βενετία Ρεμπάκου καί ἀφοῖ Μαρινάκη. Ἐρμιόνη Α. Παπαγεωργίου. Κοκκῶνι Κορινθίας Δ. Κοντογιάννης. Κρανίδιον δ. Ἐλένη Μίληση. Ὑδρα δ. Σοφία Φῶκα. Σπέτσαι Αἰδω. Ἀναστάς Δραπανιώτης. Λεωνίδιον Α. Κατσίγρης. Βαθὺ Σάμου Ἰ. Μαρκόπουλος, δυντὴς ἡλεκτρικ. ἐταιρείας. Τηγάνι Σάμου Ἡλίας Γαβαλάς Χώρα Σάμου Παῦλος Καρυωτογλου Καρλόβασι Ν. Παπαεμμανουήλ. Μαραθόκαμπος δ. Ἐλένη Αὐτιά. Ἰκαρία Ἰπποκράτης Ξυλάς. Σῦρος Πανασ. Ἀρχιμανδρίτης Σ. Κορνάρος καί ἀφοῖ Μαλατέστα Ἄνδρος Α. Καίρης Ἱεροδιάκονος. Γαῦρειον Α. Λεμπέσης. Τήνος Ν. Γιαννίου. Μύκονος Ὁσιωτὴ Χαριτίνη Ψυχουγίου, Πάρος Ἰ. Δεσένης. Νάξος δ. Ἐλένη Γερωντάκη Χαλκὶ Νάξου Ἰ. Βαλληνδράς. Θήρα Π. Ἐφφές οἰκόν. ἔφορος. Ἐλευσίς Αἰδω. Α. Πέππας. Μάν-

δρα Ἐλευσῖνος Κ. Πέππας. Μαραθῶν Γ. Πλακίτης. Ραφίνα κ. Εὐαγγελία Λυρατζή Ἀκράτα κ. Δωροθέα Γεωργουλία. Αἴγιον κ. Βασιλικὴ Τσάμη. Τρυπιά Αἰγιαλείας Αἰδω. Σ. Μενούνης. Καλάβρυτα Ἀφῆ Δούβου. Καλαμάκι. Ἰσθμία, Κυρὰ Βρύση Κορινθίας Π. Βλάσης. Ἄργος Ψυχουγίος καί Βεληζιώτης, ἔμπορος. Ναῦπλιον Φ. Σταυριανόπουλος. Ν. Ἐρινεός, Καμάραι καί Ζήρια Πατρῶν. Ἰ. Σπηλιωτόπουλος. Ἀχαῖα Α. Παναγιωτόπουλος. Λεχαιναὶ Ἡλείας κ. Ζωὴ Σπηλιάδου. Ἀνδραβίς Ν. Πραγιάννης. Γαστούνη Π. Στασινοπούλου. Βαρβολομιὸ Αἰδ. Ν. Ζαφειρόπουλος. Ἀμαλίας δ. Ἐλένη Σταθοπούλου. Πελοπόν. Ν. Παϊκόπουλος. Ἀγουλινίτσα κ. Θεανῶ Ἀθανασίου. Ζαχάρω Κ. Μιχαλόπουλος. Κρέσταινα Εὐθύμ. Δρυμῶνας, Κυπαρισσία δ. Χαρίκλεια Ρηγοπούλου. Φιλιατρά δ. Τούλα Τσιγγάνου Γαργαλιάνοι Αἰδω Δ. Παπαλάμπρου. Πύλος Ὀδυσσεὺς Χατζηγιώργης. Καλάμαι κ. Ἀντωνία Μαυροπούλου. Μεσσήνη Ἰ. Μανιάτης. Μετρίτσα Ἰ. Μακρῆς. Σπάρτη Π. Ἀργυρόπουλος καί δ. Ἀμαλία Κεφαλά. Γύθειον κ. Καλλιόπη Λιακάκου. Ἀρεόπολις κ. Ἐρατὼ Πουλιλάκου. Λεβέντοβα Π. Παρθύμης. Λιγούδιστα Σ. Ροῦσσος. Ἀμφισσα Αἰδω. Β. Σιδεράς. Ἰτέα Αἰδω. Π. Βαλασούρας. Χρυσὸ δ. Εὐσταθία Κουρούμαλη. Δελφοὶ Αἰδω. Ἡλίας Καραμπέλας. Ἀράχωβα Αἰδω. Κ. Βαϊδάκης. Λεβάδεια κ. Γεωργία Κ. Παπαγεωργίου. Σπερχειὰς δ. Ἀμαλία Λαῖου. Ἀμφίκλεια Δ. Σκανδαράς. Ἀττаланτὴ Δ. Χριστοφόρου. Θῆβαι δ. Ἀλίκη Μάρμα. Λαμία Σ. Γιαννοῦτσος. Στυλὶς Αἰδω. Π. Παπανικολάου Δομοκός δ. Ἀγγελικὴ Ἀβαριταῖτου. Πάτραι Ν. Μαυρόπουλος Σμύρνης 92. Ναύπακτος δ. Βούλα Στεργιοπούλου. Μεσολόγιον κ. Ταβιθᾶ Λιανοῦ. Ἀργίγιον κ. Βιργινία Παπαποστόλου ὁδὸς Π. Πατρῶν Γερμανοῦ καί

δ. Ναυσικά Πιπερίγκου. Ἀμφιλοχία Αἰδω. Β. Καμπάνας. Ἰστιαία Α. Ἀμερικάνος καί Δ. Διαμαντόπουλος. Ὠρεοὶ Αἰδω. Χ. Πετρίδης. Αἰδηψὸς Θ. Σουρμελίδης. Χαλκὶς Ἀνδρέας Κατσιγιάννης. Ἀλιβέριον Χ. Καραλής. Κύμη κ. Ζαχαρούλα Καραλή Ψαχνὰ Χαλκίδος Ν. Κουνῆς. Ζάκυνθος κ. Λουκία Μακρῆ. Ἀργεστόλιον Αἰδ. Ν. Γαρμπῆς. Ἡράκλειον Κρήτης δ. Ἀδαμαντία Βενέρη. Ἀρχάναι Κρήτης δ. Μαρίκα Σταματίου. Ἅγιος Μύρων Κρήτης δ. Ἀνθούλα Ε. Μισσεράκη. Ἱεράπετρα Αἰδω. Ε. Τζαβολάκης. Ἄγ. Νικόλαος Κρήτης Ε. Σπυριδάκης. Νεάπολις Κρήτης κ. Πολύμνια Σ. Παντουβάκη. Κατέλλι πεδιάδος Κρήτης κ. Οὐρανία Παπαδάκη. Ρέθυμνον κ. Ἀγάπη Παπαδάκη καί Ἱεροδ. Χρῦς. Βιτακουνάκης. Πόμπια δ. Ἰωάννα Κουμαντάκη. Μοῖρες δ. Μαρία Στρατηδάκη. Χαλάνδρι κ. Ζωὴ Ντάβαρη. Χίος κ. Χρυσάνθη Μπαχᾶ. Ξηροκάμπιον Λακεδαιμόνος Αἰδω. Π. Παναγιωτουνάκος. Πεταλίδιον Μεσσηνίας κ. Τασία Μαργιέλη. Μέγαρο Ν. Μπέης. Κέρκυρα Ἰ. Σουρβίνος. Αἰτωλικόν Θωμᾶς Μπερσίμης. Ἄρτα Νεοπτόλεμος Μπιτζιλέκης. Ἰωάννινα Γ. Γούσας Ἱεροδιάκονος. Ἀρχιμανδρίου. Πρέβεζα δ. Ἐλένη Φραγκισκάτου διδῶσα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ

Ἱεροσόλυμα Γ. Βούλγαρης (Πατριαρχεῖα) Worcester Mass. Ἦν. Πολιτειῶν Πανασ. Ἀρχ. Θεόφιλος Α. Σπυρόπουλος. Orange Street 37. Ράμβλιον δ. Κατλίνα Κωνσταντίνου ὁδὸς Mortada Pacha 23 Κάϊρον Γεώργιος Ἀργυρόντης ὁδὸς Maillard 1 καί Κ. Μείμαράκης Hotel de Londre. Greensboro κ. Ἄννα Δημητρίδης ὁδὸς Price 407 Montreal Γεράς. Μπρὸς ὁδὸς Catherine Rast 412 Washington Γεώργιος Κόσκουρας ὁδὸς Wisconsin ave N. W. 1326. Νέα Ὑόρκη δ. Δημήτρα Γεωργίου Hotel Lincoln.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΜΟΥ

Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Ἐφευγε μόνος, ἄρχιζε τὸ δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς ὁ νέος μὲ τὴν τρυφερὴ καρδιά, μὲ τὴν γενναία ψυχὴ, μὲ τὴν καθαρὴ καί ἐνεργητικὴ θέληση. Ἐφευγε μὲ πνιγμένη καρδιά, μὲ ἔκρυβε τὰ δάκρυά του κι' ἐπείχε τὸ στήθος του γιά νὰ σταματήσῃ τοὺς παλμούς του. Δὲν ἐτόλμοῦσε νὰ γυρίσῃ πίσω πρὸς τὸ σπῖτι του, πού ἤφηνε, γιά νὰ μὴ συγκινηθῇ περισσότερο. Ἡ μητέρα του τοῦ εἶχε εἰπῇ: «Πρέπει νὰ φύγῃς παιδί μου... κι' ἔπειτα ἀπὸ λίγα χρόνια θὰ γυρίσῃς στὴ μητέρα σου, πού θὰ σὲ περιμένῃ ἔρημη στὸ πατρικὸ σπῖτι καί θὰ τῆς φέρῃς τὴν χαρὰ καί τὴν εὐτυχία γιά τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς σου. Ἡ νεότης εἶναι ἐλκυστικὴ πολλοὶ θὰ σοῦ παροῦσιάζουν ὡς φίλοι διὰλέξῃς παιδί μου, καί ὁ σύντροφός σου νὰ εἶναι γιά σένα ὁ ἄγγελος πού ἐφύλαξε τὸν Γωβία ἀθῶο καί τὸν ἔφερε πίσω σὸ καὶ ἀβλαβῆ στοὺς γέροντας γονεῖς σου.»

—Μὰ ποῖον νὰ διαλέξω, μητέρα, ποῖο εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ φίλου πού θὰ ἤθελες γιά μένα;

Ἡ μητέρα ἐψιθύρισε σιγὰ σιγὰ ἓνα ὄνομα στὸ αὐτί του, ἔπειτα ξαναεἶπε πολλές φορές.

Μόνον αὐτό, παιδί μου. Μόνον αὐτό!

—Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι, μητέρα!

Ἐνῶ προχωροῦσε, πέρασε μπροστὰ στὰ μάτια του σάν μιὰ λάμψη ἀστραπῆς καί ἀκούσε μιὰ φωνή:

—Μὲ θέλεις ὡς σύντροφο τοῦ δρόμου σου; Εἶμαι ἡ Δόξα!

—Δὲν εἶναι τὸ ὄνομα πού εἶπε ἡ μητέρα μου; τράβα τὸ δρόμο σου.

Λίγο ἀργότερα μιὰ φωνὴ μαλακὴ σάν τὴν πρώτῃ αὖρα καί γλυκεῖα σάν τὴ φωνὴ τῆς μάνας στὸ παιδάκι τῆς ἀκούσθηκε.

—Μὲ θέλεις γιά σύντροφο τοῦ δρόμου σου; Εἶμαι ἡ Ἀγάπη!

—Δὲν εἶναι τὸ ὄνομα πού εἶπε ἡ μητέρα; τράβα τὸ δρόμο σου.

Καί ἐπειδὴ ἐβράδυαζε, ὁ ταξιδιώτης ἦταν περισσότερο λυπημένος ἀπὸ τὸ πρῶ ἐξ αἰτίας τῆς μοναξιάς τῆς πρώτης ἡμέρας. Ἐξάφνα αἰσθάνθηκε μιὰν ἀγνωστὴ δύναμι καί μιὰ φωνὴ τρυφερή, ἀλλὰ ἐπιβλητικὴ ἀκούσθηκε.

—Μὲ θέλεις ὡς σύντροφο τοῦ δρόμου σου; Εἶμαι τὸ Καθῆκον!

—ὦ! ἔλα, ἔλα γρήγορα! Αὐτὸ εἶναι τὸ ὄνομα πού μοῦ εἶπε ἡ μητέρα μου!

Ἐπειτα ἀπὸ λίγα χρόνια ἐγύρισε πίσω καί ἔφερε στὴ μητέρα του, πού τὸν περίμενε στὸ ἔρημο πατρικὸ σπιτάκι, τὴν χαρὰ καί τὴν εὐτυχία γιά τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς τῆς.

Οι μαθηταὶ καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Γυμνασίου Ἀγρινίου κατὰ τὴν διάλεξιν τοῦ Διευθυντοῦ μας κ. Λάμπρου Ζαχαρή, ποὺ ἐπραγματοποιήθη τὴν 12ην παρελθόντος Μαΐου

Λιτανεία ἀπὸ τὰ Πατριαρχεῖα, εἰς τὸν Καθεδρικὸν ναὸν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
Εἰς τὸ μέσον ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Νικόλαος.

Ἀποψὶς τοῦ Ὁρφανοτροφείου Γεωργίου Σταύρου στὰ Ἰωάννινα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Έντυπώσεις του Διευθυντού μας κ. ΛΑΜΠΡΟΥ ΖΑΧΑΡΗ

Ποτέ στη ζωή μου δεν αίσθάνθηκα τόσο έντονα να ζουν μέσα μου οι ήρωϊκές φασιογνωμίες των αγωνιστών του 1821, όσο αυτή την εποχή που περιοδεύω στο ιερό έδαφος της Ήπειρου. Σε κάθε βήμα μου απαντώ κομμάτια απ' την περασμένη μαρτυρική ζωή και μου φαίνεται πως με τα μάτια της φαντασίας βλέπω δαφνοστεφάνωτη τη δόξα κι' ακούω ζωηρά την κλαγγή των όπλων, τις όμορφοντιές των πυρο-

βόλων στα κακοτρόχαλα βουνά του ήρωϊκού αυτού τόπου, και το θριαμβευτικό σάλπισμα του Έλληνικού στρατού του 1897 και 1912. Ένα από τα τελευταία δειλινά του περασμένου Μαΐου, αφού έπέρασα τας πόλεις Ναύπακτον, Μεσολόγγι, Αιτωλικό και Αγρίνιο, έφθασα στην Αμφιλοχία, το γραφικό επίνειο της Ακαρνανίας, κι' έπληρα το λεωφορείο για την Αρτα. Σε όλη τη διαδρομή πληθώρα συναι-

Τμήμα τροφίμων του Μεκείου Οικοτροφείου Ίωαννίνων.

σθημάτων κυριαρχούσαν στην ψυχή μου για τους μαρτυρικούς χρόνους της σκλαβιάς, που μου έδιναν πιο πολύ άφορμή τα δημοτικά τραγούδια των συνταξιδιωτών μου, που όλοι γύρω μου. Ήπειρώτες με τη χαρακτηριστική ένδυμασία τους, άνδρες και γυναίκες, τραγουδούσαν. Ός φόντο είχαμε θάλασσα και βουνό. Θυμήθηκα τότε τα λόγια του σεπτού φίλου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας και Σκύρου κ. Παντελεήμονος «έκει κάτω από τ' άγκαθωτά πουρνάρια των δοξασμένων Έλληνικών βουνών και τα θαλερά σχίνα και τις

άμάραντες δάφνες που με το αίμα των παλληκαριών ποτίσθηκαν». Έπέρασαν δυό ώρες διαδρομής και να ή ανθοστόλιστη Αρτα ξεπρόβαλε μ' όλη την μεγαλοπρέπεια της ανοιξιιάτικης στολής της. Έγκατες άθηκα στο ξενοδοχείο και σύμφωνα με την συνήθειά μου το ίδιο απόγευμα έπληρα να έπισκεφθώ πρώτα την Μητρόπολη του τόπου. Εύρηκα στο γραφείο του τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αρτς κ. Σπυρίδωνα. Με δέχθηκε με πολλή φιλοφροσύνη, μιλήσαμε για την Αποστολική Διακονία, που ήταν ο κυριώτερος συντε-

λεστής της, και για άλλα εκκλησιαστικά ζητήματα. Μου έπροξένησε βαθειά έντύπωση ή πολυμαθεία και ή αγαθότης του βιβλικού Ιεράρχου. Την επομένη έγνώρισα ένα από τους καλύτερους μου συντελεστές στην θρησκευτική κίνηση της Αρτς, τον καλό φίλο κ. Νεοπτόλεμο Μπιτζιλέκη ταμίαν του Δήμου. Την 21ην παρελθόντος μηνός, έορτήν του αγίου Κωνσταντίνου, ωμίλησα στον ιερό ναό του αγίου Γεωργίου

και την επομένη ημέρα, Κυριακή πρωί, στη θεία λειτουργία και το απόγευμα στον ίδιο ναό, τον όποιον είχε κατακλύσει πλήθος κόσμου κι' ενώ ήμουν έτοιμος ν' αναχωρήσω την Τετάρτη το πρωί, ή πνευματική δίψα και παρακλήσεις των εύλαβών φίλων με ανάγκασαν να πραγματοποιήσω και πάλιν την Τετάρτη το βράδυ έσπερινό κήρυγμα στον ένοριακό ναό του αγ. Νικολάου, που το παρηκολούθησε όλόκληρος ή

Μερική άποψις παραλίας Πρεβέζης

κοινωνία της Αρτς. Με γεμάτη την ψυχή από ίκανοποίηση την Πέμπτη πολύ πρωί άφηνα με συγκίνηση την Αρτα και το φιλόξενο σπίτι του έκλεκτου φίλου κ. Καμινοπούλου και με το λεωφορείο της γραμμής έπληρα το δρόμο προς τα Ίωάννινα. Μαγευτικά τοπεία, κελαδήματα πουλιών, κουδουνίσματα προβάτων και τραγούδια βοσκών άποτελούσαν σ' όλη τη διαδρομή ένα πανόμορφο πανηγύρι που ή άνοξη είχε στήσει εκείνο το υπέροχο πρωί προς τιμήν των τσελιγγάδων που με τα ποίμνια και τις οικογένειές τους ανέβαιναν στα όρεινά βοσκοτόπια. Όστερα από τέσσαρες ώρες χωρίς να καταλάβω καθόλου κόυραση, εύρέθηκα στην άπλόχωρη πλατεία των Ίωαννίνων. Την ίδια ημέρα έγνώρισα τον γεμάτο από πύρινο ζήλο καθηγητή κ. Παπάζογλου, ήταν ο πρώτος μου ξεναγός και

καλός φίλος. Μ' έφερε σ' επικοινωνία με την ένδοξη Ζωσιμαία σχολή και όμολογώ πως μέσα εκεί, στο αύστηρό της περιβάλλον αίσθάνθηκα για μιά στιγμή να προβάλουν έμπρός μου όλοι οι πολυμαθείς Ήπειρώται που από την φλογερή αυτή πνευματική έστία έπληραν το φώς και τη δύναμη μιας μορφώσεως τόσο σημαντικής που καθιστά πιο ένδοξη την Ήπειρωτική γή. Έγνώρισα μετά τα εύσεβή μέλη της Χριστιανικής Ένώσεως Νεανίδων, που προΐσταται ή άκούραστη έργάτρια του Εύαγγελίου Δεσποινίς Βενέτη. Την Κυριακή 29 Μαΐου όμίλησα στον ιερό ναό του Αρχιμανδρίου. Είναι ένας από τους μεγαλύτερους και ιστορικώτερους ναούς που έγνώρισα από τα ταξίδια μου στην Ελλάδα. Μετά τη θεία λειτουργία ό ιερολογιώτατος αρχιδιάκονος κ. Αθανάσιος Νάτσης,

ζηλωτής κληρικός της Μητροπόλεως μου έσύστησε την πρόεδρον του άριστου γυναικειου φιλανθρωπικού Συλλόγου Παντανάσσης κ. Γιάννοπούλου και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Την Τρίτη το απόγευμα 31 παρελθόντος μηνός, ο ναός της Αγ. Αικατερίνης είχε πλημμυρίσει από τα εύσεβη μέλη της Παντανάσσης και από άλλες εύλαβείς υπάργεις που έτρεξαν να ακούσουν την απογευματινή όμιλία. Όμιλησα με θέμα: «Τά καθήκοντα της γυναικός». Είναι ιδιαιτέρως αξιοπρόσεκτη ή εργασία του άθωρύβου αυτού Συλλόγου και είναι συγκινητικό να βλέπη κανείς ό μάδες εύσεβων γυναικών που ως μόνη τους φροντίδα έχουν την άνακούφιση των πτωχών. Τρέχουν στους άρρώστους, παρηγορούν τους λυπημένους και φαίνονται με κάθε τρόπο άρωγοί στον ανθρώπινο πόνο. Την Τετάρτη το βράδυ είχα την τιμή να παρευρεθώ και να όμιλήσω στην αίθουσα του αξιολόγου ήθικοθησκευτικού σωματείου ό «Άγιος Κοσμάς». Υπέρ τά τετρακόσια μέλη με τό έλκετό Διοικητικό Συμβούλιό τους προσφέρουν την πνευματική τροφή του θείου λόγου με ιεροκήρυκα που συντηρούν δαπάνη του Συλλόγου, ένδυσουν όρφανά και συντηρούν κατηχητικά σχολεία. Επίσης τό βράδυ της Τετάρτης έπεσκέφθην τό οίκοτροφεϊόν θηλέων, όπου όμιλησα στο προσωπικό και στας τροφίμους νομίζω ότι άντηχεί άκόμα μέσα στο σούρουπο ό τελευταίος ύμνος των μαθητριών που έψαλαν την ώρα που φεύγαμε στη δενδροφύτευτη αύλή του ιδρύματος. Την Πέμπτη της Αναλήψεως, άφοϋ όμιλησα και πάλι στον ιερό ναό του Αρχιμανδρίου, είδα και άλλα εύαγή ιδρύματα τά Όρφανοτροφεία Γεωργίου Σταύρου, και Χατζηκώστα, τό Μέκειον Οίκοτροφεϊόν, τό Νοσοκομείον με τίς δυό φωτισμένες αδελφές Φωτεινή και Φρόσω και τό εύρύχωρον και πλούσιο Γηροκομείο που συντηρούμενον δαπάνη του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιωαννίνων κ. Σπυρίδωνος στεγάζει υπέρ τά 40 γεροντικά θύματα της Κοινωνίας. Τά Ιωάννινα ως μέρος πολιτισμού και θρησκευτικής κινήσεως μου άφήκαν έντυπώσεις βαθειές και άνεξάλειπτες. Τό περιεχόμενο της πύλεως αυτής γεμίζει τη διάνοια του έπισκέπτου από ιστορικές άναμνήσεις. Βλέπει μπροστά του την ρωμαντική λίμνη με την, τραγική ιστο-

ρία της κυρά Φροσύνης, τό άύστηρό Φρούριο του Άλή πασά, τά άρχαία σπίτια με τά σιδερένια παράθυρα, λείψανα κι' αυτά από τά ίχνη του τυράννου που αϊώνες έπέσαν την πολυστένακτη πατρίδα των μεγαλυτέρων εύεργετών της Έλλάδος. Μά πάνω άπ' όλα φεύγοντας την Παρασκευή τό βράδυ με τ' αυτοκίνητο για την Πρέβεζα νόμιζα πως με συνώδευε άκόμα ή γλυκειά και ιερή φυσιογνωμία του πολυαγαπητού μου φίλου ιεροδιακόνου Γ. Γούσα που όλόκληρο εκείνο τό διάστημα ήταν ό στοργικός μου χειραγωγός. Μυσταγωγική ήταν ή πορεία κάτω άπ' την άστροφεγγιά και τό τραγούδι των γρύλλων, όπου τό αυτοκίνητό μας έφτασε στη σεμνή Πρέβεζα με τό ώραίο της άκρογιάλι και τό έπιβλητικό ξενοδοχείο Άκταίο, που άληθινά θαύμα της τελευταίας άρχιτεκτονικής άνοιξε διάπλατα αύτες τίς ήμέρες τας πύλας του για να καταστή ένα άληθινό δείγμα πολιτισμού και άνέσεως για κάθε ξένο. Έφθασα εκεί στις 11 τό ίδιο βράδυ Νοσταλγούσα από καιρό την Πρέβεζα και ό μόνος λόγος είναι μια πνευματική φυσιογνωμία, ό υπέροχος ιεράρχης Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Άνδρέας. Έπέρασα την ήμέρα του Σαββάτου στη Μητρόπολη, όπου στις 6 τό απόγευμα οί ιεροσπουδασταί της προπαρασκευαστικής σχολής μας έπερίμεναν για την τέλεσι του Έσπερινού. Δέ θυμώμαι στη ζωή μου να έχω παραστή σε κατανυκτικώτερη ακολουθία. Την Κυριακή, 5 Ιουνίου, κατά την θεία λειτουργία όμιλησα στον μητροπολιτικό ναό του Αγ. Χαραλάμπους, καθώς και τό απόγευμα, κατόπιν ώρας εισήγησεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. Η Πρέβεζα προβλέπεται ως ένα μέρος πνευματικής προόδου που σημαντική έχει συντελέσει ή ειρηνική και παραδειγματική ζωή του Σεπτοϋ της Ποιμενάρχου.

Από τά ταξίδια μου σ' όλόκληρη την Ελλάδα ή Ήπειρος θά μου μείνη για πάντα στο νοϋ, γιατί σχεδόν ένα μήνα με τους καλούς απογόνους των δοξασμένων ήρώων της έπέρασα ήμέρες συγκινήσεως. Έζησα μια ζωή ξεχωριστή, τόσο άπλη, μά και τόσο θελκτική που θά ύπάρχη πάντα στην ψυχή μου ή νοσταλγία ενός νέου γυρισμού.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΖΑΧΑΡΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΝΗΣΥΧΙΑ

Άρθρον του κ. ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

Πολλοί έχομε την έντύπωση, πως ή ζωή μας είναι γεμάτη μόνο από κόπους, έμπόδια και θλίψεις, τόσο, που πολλές φορές να καταντά άνυπόφορη και να μας οδηγεί σε άδιέξοδο πως όλος μας ό βίος είναι μια πάλη, συνεχής, άχαρη και άναγκαστική για τη συντήρησή μας. Η πάλη αυτή γίνεται από μέρα σε μέρα πιο αίσθητή, πιο έπιπονη, αύξάνει τίς συγκινήσεις, τίς άνησυχίες, τίς ταραχές και έπιφέρει μοιραία την κούραση.

Η σωματική υπερέκπτωση, συνοδευομένη από κάθε είδους συγκινήσεις είναι ή άπαρχή της συγχρόνου εκείνης άσθενείας του νευρικού συστήματος και ιδίως της άκαθόριστου πάλης του κόσμου των ιδεών, της όποιας ό καθένας από μας είναι όπωσδήποτε θύμα.

Καθημερινώς άφίνομε τον έγυτό μας να παρασύρεται μέσα στην παραζάλη της συγχρόνου ζωής, χωρίς ίσως ποτέ να σκεπτόμεθα άν και πως μπορούμε να την άντιμετωπίσωμε. Οί γενικές συνθήκες της ζωής έχουν άναστατώσει κάθε μέρα θαυμάζομε την πρόοδο που συντελείται σ' όλα τά έπιπεδα: άεροπορία, ηλεκτρισμός, χημεία, ραδιοφωνία, δέν είναι μικρή συγκίνηση να άκούμε π.χ., και να βλέπωμε μάλιστα, ένα όμιλητή βρισκόμενο στην άλλη άκρη της γής.

Στη στενή μας αντίληψη, ή πρόοδος αυτή ξεπερνάει και τά θαύματα, που μόνα φαίνονται άπίστευτα, μας άναταράσσει όλο τό είναι, αίσθανόμεθα πως πρέπει με κάθε θυσία να σπεύσωμε να συμμετάσχωμε σ' όλες τίς έκδηλώσεις της άναταραχής αυτής, πως πρέπει να έξαρκέσωμε σ' όλα άπολύτως, πως προβάλλει έπιτακτική δήθεν ή άνάγκη της άπολαύσεως. Ίσως έννοούμε επίσης πως μέσα στην προσπάθεια για την άπόκτηση όλων αυτών, ό άνθρωπος χάνει τον έλεγχο και την αυτοκυριαρχία του. Περιφρονούμε τίς οίκογενειακές και κοινωνικές άρετές, τά άνιδιοτελή αίσθήματα, έπιδεικνύομε παντοϋ τόν πιο χαρκτηριστικό κυνισμό, ή ύλική ύπόσταση θριαμβεύει σε μια τέτοια άνισορροπημένη ζωή, όπου ή θρασύτης και ή άσυνειδησία άντικαθιστούν την λεπτότητα και την ευθύτητα του χακτηήρος.

Αυτή ή δίψα να άπολαύσωμε όλες τίς ποικιλώτατες και άπειράριθμες έκδηλώσεις της νέας ζωής οδηγεί πολύ σύντομα στην ήθική κατάπτωση και την έξασθένηση του νευρικού συστήματος. Και τότε βλέπει κανείς την άξιοθρήνητη εκείνη τάξη των ανθρώπων, των ναυαγημένων του πνεύματος και της καρδιάς, της θελήσεως και του αίσθήματος, που, μετά τη θηριώδη αυτή άναταραχή, περιπίπτουν σε άγωνιώδη άνησυχία, όπου πλανάται συχνά τό φάσμα της αυτοκτονίας.

Έχομε άνάγκη σ' αυτή την παραγυένη περίοδο να προσπαθήσωμε να έννοήσωμε, πως σε μια νέα ζωή άντιστοιχεί μια νέα δίαιτα, διαφορετική από κείνη που μας κληροδότησαν ή παράδοση και ή συνήθεια, να υιοθετήσωμε μια νέα τακτική ζωής, όργανωμένης άνάλογα με τίς άπαιτήσεις της. Τέτοια που να έπιτρέπη στον καθένα να προσαρμοσθή, κατά τους φυσικούς και ήθικούς Νόμους, στις καινούργιες συνθήκες της ζωής, να άντιμετωπίζει τίς προκλήσεις του έξωτερικού κόσμου και την άνταπόκριση των έσωτερικών πόθων.

Έχομε άνάγκη να εφαρμόσωμε τίς ιδέες, που θά συνίσταντο σε μια φυσική και ήθική άγωγή, που θά προφυλάξει τό άτομο από τη σύγχρονη άσθένεια της άγωνιώδους άνησυχίας, να μπορέσωμε να διαθέσωμε τό έλάχιστο χρονικό διάστημα, του όποιου είμεθα άπολύτως κύριοι, σύμφωνα με κανόνες, που όλοι να συντείνουν να έξασφαλίσουν μια τέλεια ίσορρόπηση στις όργανικές και ψυχικές λειτουργίες.

Από τους κανόνες αυτούς οί κυριώτεροι θά συνοψίζοντο στο να τρέφεται ό άνθρωπος λιτά, κατά τρόπο, που έξασφαλίσει άκμαίο σώμα, να εργάζεται για την έξοικονόμηση αυτής της τροφής να άναπαύεται μια πραγματική άνάπαυση, να διατηρή πάντα την υπέροχη γαλήνη της ίκανοποίησεως και τη λογική αίσιοδοξία, που θαυματουργεί ιδίως στις τραγικώτερες στιγμές της σημερινής ζωής και να παρέχη την άπαραίτητη πνευματική τροφή στην ψυχική ύπόσταση του ατόμου του.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

Συμπά

ΚΟΚΚΙΝΟΓΟΥΔΙΑ ΜΕ ΛΑΔΟΞΥΔΟ

Βάζουμε να τσιγαρισθούν μέσα σε μία κατσαρόλα ψιλοκομμένο κρεμμύδι και μία σκελίδα σκόρδο, ρίχνουμε μέσα και τα κοκκινόγουδια κομμένα σε κομμάτια. Αφού τα ψήσουμε μερικά λεπτά, τα πασπαλίζουμε κατόπιν με λίγο αλεύρι προσθέτουμε έπειτα μία κουταλιά ξύδι, αλάτι, πιπέρι και λίγο ψιλοκομμένο μαϊντανό. Τα αφήνουμε να βράσουν στη φωτιά 10 λεπτά της ώρας και ύστερα προσφέρουμε.

ΑΙΓΟΥΡΑΚΙΑ ΤΟΥΡΣΙ

Παίρνουμε μικρά αγγουράκια, τα πλένουμε καλά και τα ρίχνουμε σε ξύδι που βράζει, ώστε να σκεπάζονται απ' αυτό. Προσθέτουμε λίγο σέλινο ή μάραθο, κόκκους πιπέρι και 2-3 φύλλα δάφνης. Μόλις αρχίσουν τ' αγγουράκια να κιτρινίζουν, τ' αδειάζουμε όλα μαζί σε μία λεκάνη και τ' αφήνουμε ένα μερόνυχτο. Έπειτα πάλι βάζουμε το ίδιο ξύδι στη φωτιά να βράση και ρίχνουμε τ' αγγουράκια να πάρουν μία βράση· όταν πάρουν βράση τ' αποσύρουμε, αφαιρούμε τα μάραθα κ.τ.λ. Τα τοποθετούμε μέσα σε βάζο και ύστερα από μία βδομάδα είναι έτοιμα για σερβίρισμα.

Η κατσαρόλα πρέπει να είναι έμαγιέ και όχι χάλκινη.

ΚΣΔΟΚΥΘΑΚΙΑ ΓΕΜΙΣΤΑ (ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΙΑ)

Παίρνουμε κολοκυθάκια φροντίζοντας όσο το δυνατόν να έχουν το ίδιο μέγεθος, και αφού κόψουμε λίγο τα δυό τους άκρα, τα κόβουμε στη μέση κατά μήκος, χαράζουμε λίγο την ψίχα τους τριγύρω για ν' αφαιρεθεί εύκολα, έπειτα τα βράζουμε λίγο μόνο με ανάλογο νερό και λίγο αλάτι. Τα στραγγίζουμε, τα

ρίχνουμε σε κρύο νερό για να σφίξουν και αφαιρούμε την ψίχα τους μ' ένα κουταλάκι με μεγάλη προσοχή μη σχισθούν. Αλείφουμε ένα ταψί ή μεγάλη καραβάνα με βούτυρο, παίρνουμε ένα ένα τα παπουτσάκια και τα παραγεμίζουμε με καβουρδισμένο κιμά, που έχουμε προηγουμένως ετοιμάσει. Τα βάζουμε στο ταψί το ένα κοντά στο άλλο σφιχτά για να μην ανοίξουν και όταν τελειώσουμε, πασπαλίζουμε τον κιμά σε κάθε παπουτσάκι με τριμμένο τυρί και γαλέττα και βάζουμε ένα βολάκι βούτυρο από πάνω ή ετοιμάζουμε λίγη σάλτσα μπεσαμπέλ, απλώνουμε από λίγη σ' αυτά μ' ένα κουταλάκι και τα στέλνουμε σε μέτριο φούρνο.

ΚΕΡΑΣΙ ΓΛΥΚΟ ΚΟΥΤΑΛΙΟΥ

Παίρνουμε 1 δοκά μαύρα (βαθεία κόκκινα δηλ.) κεράσια και πολύ ώριμα και τους βγάζουμε τα κουκούτσια. Βάζουμε 300 δράμια ζάχαρη σε μία κατσαρόλα και την λιώνουμε με 60 δράμια νερό. Βάζουμε την κατσαρόλα στη φωτιά και αφήνουμε να βράση ένα τέταρτο της ώρας. Έπειτα ρίχνουμε μέσα και τα κεράσια. Τα αφήνουμε έτσι στη φωτιά τουλάχιστον τρία τέταρτα της ώρας. Κατόπιν παίρνουμε με το κουτάλι λίγο και το αφήνουμε να κρυώσει, για να δοκιμάσουμε αν είναι καλά βρασμένο. Τα βάζουμε τότε σε γυάλινα δοχεία που σ' αυτά αφήνουμε να κρυώσει το γλυκό. Αμα κρυώσει τα σκεπάζουμε με λευκό χαρτί ποτισμένο σε αλκοόλ και τα διατηρούμε σε δροσερό μέρος.

Παρακαλούνται οι κ. κ. συνδρομητές όσοι δεν έστειλαν την συνδρομή τους, να την αποστείλουν, διότι έτσι διευκολύνουν σημαντικά το χριστιανικόν και εκπαιδευτικόν έργον μας.

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ ΑΤΜΟΛΟΥΤΡΑ ΚΑΙ ΚΟΜΠΡΕΣΣΕΣ—Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΑΤΜΟΛΟΥΤΡΩΝ ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΤΜΟΛΟΥΤΡΑ

ΗΛΙΑ ΠΕΤΡΟΥ, φυσιοθεραπευτού

Β'

Με τον ιδρώτα το σώμα πετᾷ έξω από τους πόρους του δέρματος πολλές ακαθαρσίες και άλατα. Κι' ενώ τα περισσότερα υγρά απορροφούνται από τα εσώρρουχα, τα άλατα μένουν επικολλημένα πάνω στο δέρμα μας. Όπως αυτά, έτσι βγαίνουν από το κορμί διάφορες λιπαρές ουσίες που σε λίγες μέρες παθαίνουν αποσύνθεσι, σαπίζουν δηλαδή και γι' αυτό ο σολι δέν διατηρούν καθαριότητα, μυρίζουν σαπίλα. Αυτό δέν επηρεάζει μόνον το δέρμα αλλά και το σώμα ακόμα αρρωσταίνει, γιατί, όπως είπαμε παραπάνω, το φράξιμο των πόρων εμποδίζει την άδηνον αναπνοή που παίξει σπουδαιότατο ρόλο στην υγεία μας. Επομένως το ξεστό μπάνιο με καλό σαπούνι είναι απαραίτητο για την εξωτερική καθαριότητα του σώματος τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα. Όσο για το χλιαρό ή δροσερό ντους και καθημερινά να γίνεται πάντα κάνει καλό. Δυστυχώς όμως ο περισσότερος κόσμος εδώ στην Ελλάδα και προ παντός στα χωριά—νομίζω δέ και στην... Αλβανία!—το μπάνιο το θεωρούν σαν, κάτι περίσσειο πολυτέλεια. Υπάρχουν πολλοί ηλικιωμένοι χωρικοί που έχουν κάμει σ' όλη τους τη ζωή μόνον ένα μπάνιο κι' αυτό το χρωστάνε στον παππά που τους βάπτισε..

Τώρα ας μιλήσουμε για το θεραπευτικό μέρος.

Οι ανωμαλίες της κυκλοφορίας του αίματος οι παθήσεις των νεφρών και του ήπατος, οι ρευματισμοί, τα νευρικά, τα δερματικά γενικά, καθώς κι' άλλες διαταράξεις, οφείλονται περισσότερο στα άλατα που βρίσκονται στο σώμα.

Η βελτίωσις της υγείας επιταχύνεται με την απόρριψι των αλάτων αυτών, είτε με τα ούρα, είτε με τον ιδρώτα. Το τελευταίο επιτυγχάνεται θετικά με τ' ατμόλουτρα και αναγκάζουν το σώμα να ιδρώση εξαιρετικά πολύ. Πρέπει όμως τα ατμόλουτρα να γίνουν με προσοχή, γιατί κάποτε αντί να ωφελήσουν βλάπτουν.

Συνήθως είκοσι λεπτά είναι αρκετά να ιδρώση κανείς καλά. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που απαιτούν μεγαλύτερη διάρκεια, άλλ' αυτό πρέπει πάντοτε να γίνεται υπό την επίβλεψη φυσιοθεραπευτού που θα κανονίση τον χρόνον ανάλογως της καταστάσεως του ασθενούς. Μετά το ατμόλουτρο γίνεται άμεσα ένα γενικό πλύσιμο του σώματος με ντους ξεστό ή σφουγγαρόλουτρο για να καθαρισθῇ το δέρμα από τον ιδρώτα. Μετά το πλύσιμο δέ είναι απαραίτητο να γίνη ένα γενικό τσνωτικό μασσάζ ή τουλάχιστον λίγες σουηδικές ασκήσεις. Περισσότερα από τρία ατμόλουτρα την εβδομάδα δέν συνιστούνται σε καμιά περίπτωση. Απαγορεύονται δέ τελείως σε περιπτώσεις που η καρδιά εξασθενεί, που η πίεσι του αίματος υψούται, που η ζωτικότης καταπίπτει.

Το ατμόλουτρο ωφελεί εξαιρετικά τους πάσχοντας από γενική ή τοπική σκλήρωσι. Μαλακώνει τους σκληρούς ιστούς και τους μύς και ανακουφίζει και θεραπεύει τους πόρους. Έστερα από μία σωματική υπερκόπωση που προκαλεί πόρους κι' εξάντλησι στο σώμα, το ατμόλουτρο επαναφέρει άμεσα την ομαλότητα. Καταπραΐνει τους πόρους και επιταχύνει την κυκλοφορία που φέρνει γενικά τόνωσι. Οι αθληταί που κάμνουν ένα ατμόλουτρο μετά από ένα σκληρόν αγώνα, φρεσκάρονται κυριολεκτικά. Την σπουδαιότητα των ατμολούτρων και των θερμών λουτρών γενικά έχουν αντιληφθῇ πολλοί και την εφαρμόζουν προ παντός, όταν ξενυχτάν και κοιμάζονται είτε σε νυχτερινή εργασία είτε σε γλέντια. Την αγωγή γυρνώντας σπίτι παίρνουν ένα τέτοιο λουτρό που τους ξεκουράζει και τους αναζωογονεί σχεδόν όπως ο ύπνος. Για το συνάχι και τον πονοκέφαλο, που φαινομενικώς προέρχονται από τα κρυολογήματα, καλύτερο «φάρμακο» από το ατμόλουτρο δέν υπάρχει.

Στις πιο πολιτισμένες χώρες τ' ατμόλουτρα εκτιμούνται τόσο πολύ, που εκτός από αυτά που βρίσκονται στα διάφορα συστηματικά υδροθεραπευτήρια, πολλοί τα έχουν και στα

Ίδια τους τὰ σπίτια ακόμη. Ὑπάρχουν ἐταίρειες πού κατασκευάζουν καὶ πωλοῦν τοὺς λεγομένους «ἀτμοθάλαμους τῆς τσέπης», δηλαδή μικροὺς θαλάμους πού διπλώνονται καὶ μεταφέρονται εὐκόλα ὁποῦδήποτε, ὅταν δὲ εἶναι τοποθετημένοι, δὲν πιάνουν περισσότερο χώρου ἐνὸς τετραγωνικοῦ μέτρου. Ὅλ' αὐτὰ ἐδῶ εἶναι ἄγνωστα καὶ τὰ συστηματικὰ ὑδροθεραπευτήρια λείπουν. Γι' αὐτὸ ἐκείνοι πού ἔχουν κάποια ἰδέα γιὰ τὴν ὠφελιμότητα τοῦ ὑδρολουτροῦ, καταφεύγουν συχνὰ στὰ τουρκικὰ λουτρά, τὰ λεγόμενα χαμάμια, πού δυστυχῶς ὅχι μόνο δὲν διευθύνονται ἐπιστημονικά, ἀλλὰ πλέουν στὴ βρώμα καὶ στὴν ἀκαθαρσία. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ συνιστοῦνται οἱ εἰδικοί ἀτμοθάλαμοι. Μὰ κι' ἓνας πού δὲν ἔχει τὰ μέσα γιὰ τέτοια ἀκριβὰ κάπως πράγματα, μπορεῖ νὰ κάμῃ τὸ ἀτμολούτρό του καὶ μ' ἓναν ἄλλο ἀπλὸ τρόπο πού δὲν εἶναι καθόλου δύσκολος: Σ' ἓνα μικρὸ δωμάτιο μὲ κλεισμένα τὰ παράθυρα κἀθεταί κανεὶς γυμνὸς σ' ἓνα σκαμνὶ καὶ ἀφοῦ τοποθετήσῃ κάτω, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ πόδια του μιὰ μεγάλη λεκάνη γεμάτη καυτὸ νερό, σκεπάζει τὸ σῶμα του ὀλόκληρο μ' ἓνα ἢ δύο σινδόνια πού θ' ἀγγίζονται καλὰ τὸ πάτωμα, περικλείοντας καὶ τὴν τοποθετημένη μεταξὺ τῶν ποδιῶν λεκάνη. Μετὰ τὸ ἴδρωμα θὰ γίνη τὸ πλύσιμο, ὅπως εἴπαμε καὶ παραπάνω.

Οἱ τοπικοὶ πόνοι, οἱ ἐρεθισμοὶ, οἱ φλογώσεις καὶ τὰ πρισίματα καταπραΰνονται μὲ τὶς ζεστὲς κομπρέσες. Πολὺ δὲ βοηθοῦν σὲ περιπτώσεις πνευμονίας, γρίπης κ.λ.π. Οἱ κρύες κομπρέσες ἐξυπηρετοῦν σὲ πυρετό, παραλήρημα αἱμορραγία κ.λ.π. Ὅταν ἡ καρδιὰ ἐκασθενῇ, ἡ κρύα κομπρέσα, τοποθετημένη ἐπάνω τῆς γιὰ λίγα λεπτά, τὴν τονώνει. Βελτιώνει τὸν λαιμόπονο, τὴν ἀμυγδαλίτιδα κ. ἄ. Γιὰ τὴν τόνωσι τοῦ νευρικοῦ συστήματος γίνονται πάνω στὴ σπονδυλικὴ στήλη κομπρέσες ζεστὲς καὶ κρύες ἐν συνδυασμῷ. Ἀφίνομε τὴ ζεστὴ κομπρέσα γιὰ πέντε ὡς ἑπτὰ λεπτά καὶ μετὰ τὴν ἀνακαθιστοῦμε μὲ τὴν κρύα. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ γίνηται περισσότερο ἀπὸ μισὴ ὥρα. Αὐτὸ τὸ σύστημα βοηθεῖ στὴν ἐλάττωσι τῶν διαφόρων φλεγματοδῶν ὧδων καὶ κατὰ συνέπειαν στὴν ἀποκατάστασι τῆς ὁμαλῆς κυκλοφορίας.

Οἱ πετσέτες γιὰ τὶς κομπρέσες πρέπει νὰ εἶναι χνουδάτες καὶ κατὰ κανὸνα ποτὲ δὲν πρέπει νὰ διαρκῇ ἡ κάθε κομπρέσα περισσότερο τῶν δέκα λεπτῶν καὶ νὰ μὴ γίνουν περισσότερες ἀπὸ τέσσερες ἀντικαταστάσεις.

Αὐτὴ ἡ κούρα νὰ μὴν ὑπερβῇ τὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ ὅσα ἀναφέραμε, καθὼς καὶ ἄλλα φυσικὰ μέσα, μεγάλος συντελεστὴς στὴν ἐπιτάχυνσι τῶν εὐχαρίστων ἀποτελεσμάτων εἶναι τὸ ἐσωτερικὸ λουτρό.

Κέντρο τῆς ἀρρώστειας εἶναι ἡ συσσωρευμένη παλαιὰ ἀκαθαρσία τῶν ἐντέρων. Ἀπ' αὐτὴ πηγάζουν οἱ περισσότερες ἀσθένειες πού ἀναλόγως τοῦ μέρους τῆς ἐκδηλώσεως καθεμιᾶς στὸ σῶμα καὶ τῆς μορφῆς τοὺς παίρνουν καὶ ἀπὸ ἓνα ὄνομα. Οἱ διάφορες ὀνομασίες δὲν σημαίνουν ἀπολύτως τίποτε τὸ στοιχειῶδες, γιὰτὶ πραγματικὰ ἡ ἀρρώστεια εἶναι μία καὶ μόνον μία καὶ ὀφείλεται στὴ βρώμα πού ἔχει ἀπὸ καιρὸ ἐπικολληθῇ στὰ τοιχώματα τῶν ἐντέρων. Κι' αὐτὸ συμβαίνει, γιὰτὶ ὁ πολιτισμένος ἄνθρωπος συνήθισε νὰ τρώῃ πτώματα ζώων, διάφορες φαμπρικαρισμένες, μετουσιωμένες τροφές, κονσέρβες κ.λ.π. Ὁ μεγάλος διαιτολόγος Μετσνίκωφ ἔχει γράψῃ: «Ὅλες οἱ ἀρρώστειες ὀφείλονται στὴν ἀκάνονιστη κένωσι τῶν ἐντέρων». Ὁ δὲ Δρ. Κλέμεντς πού ἐπονομάζει τὴν δυσκοιλιότητα «θανατηφόρον ἀνωμαλίαν» μᾶς λέγει ὅτι κι' ἂν ἔχη ἐκκενώσεις καθ' ἡμερινὰς ἓνας ἄρρωστος πάλι ὑποφέρει ἀπὸ δυσκοιλιότητα λίγο ἢ πολὺ. Ὁ γιατρὸς Λῆ, διευθυντὴς τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Υγιεινὴ Ἀγωγή», ἔχει πῆ: «Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερος παράγων τῆς ἀρρώστειας ἀπὸ τὴν δυσκοιλιότητα σήμερα. Τὰ κρυολογήματα, τὰ δερματικά, οἱ κατάρροι, ἡ φθίσις, ὁ καρκίνος κ.λ.π. προέρχονται ἀπὸ τὴν δυσκοιλιότητα περισσότερο. Οἱ παιδικὲς παθήσεις, ὅπως ἡ διφθερίτις, ἡ ἰλαρί, ἡ παρωτίτις κ.ἄ. προκαλοῦνται ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία τῶν ἐντέρων πού ἀντὶ ν' ἀποβάλλεται σ' ὠρισμένο χρονικὸ διάστημα, παραμένει ἐκεῖ, σαπίζει καὶ παράγει διάφορα δραστήρια δηλητήρια. Γιὰ δηλητήρια αὐτὰ ἀπορροφοῦνται ἀπὸ τὰ ἐκατομμύρια μικροσκοπικὰ στόμια τῶν ἐντέρων ἀντὶ θρεπτικῆς ὕλης καὶ κατὰ συνέπειαν μολύνεται τὸ αἷμα, δηλητηριάζεται τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ἐκδηλώνεται ἡ ἀρρώστεια. Ἡ ἀκαθαρσία αὐτὴ τῶν ἐντέρων καταπολεμεῖται διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ λουτροῦ δηλ. τοῦ κλύσματος.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΣΙΔΕΡΩΜΑ—ΔΙΠΛΩΜΑ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΚΟΛΛΑΡΙΣΜΑ

Β'.

Τὰ ἀνδρικὰ ποκάμισα κολλαρίζονται μ' αὐτὸν τὸν τρόπο:

Τρίβεται λίγη ὥρα μέσα σὲ κόλλα τὸ στήθος πού πιάνεται μὲ τὰ χέρια διπλωμένο, ὥστε νὰ προφυλάγεται τὸ ὑπόλοιπο μέρος τοῦ ποκαμίσου καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ κρατεῖται στὴ μασχάλη. Ἀφοῦ κολλαρισθῇ καὶ τὸ περιλαίμιο, ραντίζεται ἑλαφρῶ τὸ ποκάμισο καὶ διπλώνεται μὲ τὸ κολλαρισμένο μέρος πρὸς τὰ μέσα.

Τὰ κολλάρια καὶ τὰ μανικέτια κολλαρίζονται μὲ ζεστὴ καὶ ὄχι πολὺ ἀραιὴ κόλλα, τρίβονται καλὰ καὶ στραγγίζονται μὲ τὰ χέρια. Ἐπειτα κολλαρίζονται πάλι μὲ τὸν ἴδιο τρόπο μὲ ὦμῃ κόλλα, στραγγίζονται καὶ τρίβονται μὲ ὕγρὸ σπόγγο, πρὶν σιδερωθῶν, πρῶτα ἀπὸ τὴν ἀνάποδὴ καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν καλὴ ὄψη.

Τὸ ἀνδρικὸ κολλάριο καλὰ ἀπλωμένο σιδερώνεται πρῶτα ἀπὸ τὴν ἀνάποδὴ, ἔπειτα, ἀφοῦ τριφθῇ ἡ καλὴ ὄψη μὲ μικρὸ σπόγγο βρεγμένο σιδερώνεται κι' αὐτὴ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Αὐτὸ γίνεται πολλὰς φορὰς καὶ στίς δύο ὅψεις, ὥσπου τὸ κολλάριο νὰ γίνη σκληρό.

Ἐπειτα στιλβώνεται τὸ κολλάριο. Ἀφοῦ μὲ τὸ σπόγγο τριφθῇ ἡ καλὴ ὄψη πού πρόκειται νὰ στιλβωθῇ, πιέζεται τὸ σίδερο δυνατὰ καὶ πρὸς τὰ ἔμπροσθαι καὶ περὶ πολλὰς φορὰς τὸ κολλάριο, ὥσπου νὰ στιλβωθῇ καλὰ.

Τὰ γυναικῆ κολλάρια σιδερώνονται πρῶτα ὅπως καὶ τὰ ὀρθὰ, τὸ κάτω ὅμως μέρος τοὺς τὸ βάζομε σὲ σανίδι καὶ σιδερώνομε κι' ἀπὸ τὶς δύο ὅψεις, ὥσπου νὰ γίνη σκληρό. Ἐπειτα, ἀφοῦ σιδερωθῶν καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἀνάποδὴ, στιλβώνονται, κι' ἀφοῦ πιεσθῇ ἡ ραφὴ ἀπὸ τὴν ἀνάποδὴ γυρίζονται πρὸς τὰ ἔξω.

Τὰ κολλάρια στρογγυλεύομε πιέζοντάς τα ἀπὸ τὴν ἀνάποδὴ μὲ τὸ σίδερο, πού τὸ κρατοῦμε πλαγίως, ἀπὸ τ' ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐνῶ ταυτόχρονα μὲ τὸ ἀριστερὸ χεῖρ τὰ στρογγυλεύομε λίγο λίγο πρὸς τ' ἀριστερὰ. Ἀπλοῦστατα σιδερώνονται τὰ μονοκόμματα μανικέτια. Τὰ ἀπλὰ μανικέτια σιδερώνονται καὶ στρογγυλεύονται ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ τὰ ὀρθὰ κολλάρια. Τὰ μανικέτια πού ἀποτελοῦνται ἀπὸ δύο μέρη σιδερώνονται πρῶτα ἀπὸ τὴν ἀνάποδὴ καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν καλὴ ὄψη. Κάθε μέρος σιδερώνεται ξεχωριστά.

Στὰ μανικέτια πού ἀποτελοῦνται ἀπὸ τρία μέρη σιδερώνεται πρῶτα τὸ μεσαῖο, πού γιὰ νὰ σιδερωθῇ καλὰ πρέπει νὰ στηρίζεται στὴν ἄκρῃ τοῦ τραπέζιου, ὥστε τὰ δύο ἀκρινὰ μέρη νὰ πέφτουν τὸ ἓνα στὸ τραπέζι καὶ τὸ ἄλλο πρὸς τὰ κάτω.

Στὸ σιδερωμα τῶν ἀνδρικῶν ποκαμίσων ἀκολουθεῖται αὐτὴ ἡ τάξις: πλάτη, μανίκια, μανικέτια, ὦμοι καὶ στήθος.

Πρῶτα διπλώνεται τὸ ποκάμισο εἰς δύο, ὥστε τὰ κατὰ μῆκος δύο μέρη τῆς πλάτης νὰ βρίσκονται πρὸς τὰ ἔξω καὶ σιδερώνονται τὸ ἓνα ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἐπειτα τὸ ποκάμισο ἀπλώνεται στὸ τραπέζι μὲ τὸ ἔμπροσθινὸ μέρος πρὸς τὰ ἑπάνω καὶ σιδερώνονται τὰ μέρη πού εἶναι κοντὰ στὸ στήθος. Ὑστερα σιδερώνονται τὰ μανίκια. Τὰ μανικέτια σιδερώνονται ὅπως τὰ ὀρθὰ ἀπλὰ κολλάρια καὶ στρογγυλεύονται. Κατόπιν τραπέζιου, ὅπως τὰ λαιμὸς στὴν ἄκρῃ τοῦ τραπέζιου, ὅπως τὰ ὀρθὰ κολλάρια ἀπὸ τὴν καλὴ καὶ ἀπὸ τὴν ὀρθὰ ἀνάποδὴ ὄψη. Γιὰ νὰ σιδερωθῶν οἱ ὦμοι τὸ ποκάμισο τοποθετεῖται μὲ τὸ κάτω μέρος πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τὸ λαιμὸ πρὸς τ' ἀριστερὰ. Ἀφοῦ σιδερωθῶν ἀπὸ τὸ ἔξω μέρος, ἀνοίγεται τὸ στήθος καὶ σιδερώνεται καὶ ἀπὸ τὰ μέσα.

Γιὰ νὰ σιδερωθῇ τὸ στήθος, ὑγραίνεται καὶ πάλι λίγο, καὶ ἀφοῦ βάλομε ἀπὸ κάτω κομμάτι μαλλίνου ὑφάσματος ἢ φανέλλας, τεντώνομε, ὥσπου νὰ πάρῃ ὁ λαιμὸς τὴν στρογγυλότητα πού πρέπει. Ἐπειτα σιδερώνομε τὸ στήθος ἀπὸ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἑπάνω. Χρειάζεται προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ σχηματίζονται ζαρώματα στὸ στήθος καὶ στὸ περιλαίμιο.

Τὰ ἀνδρικὰ ποκάμισα διπλώνονται μ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τὸ κομμάτι τῆς φανέλλας, σιδερώνονται πάλι οἱ ὦμοι δυνατὰ, γυρίζονται κατὰ μῆκος τὰ πλάγια μέρη τοῦ ποκαμίσου καὶ τὰ σκοντάει στὴν πλάτῃ τοῦ ποκαμίσου καὶ τὰ γυρίζομε πιέζοντάς τα δυνατὰ. Ἐπειτα ἀπλώνεται καὶ πάλι τὸ ποκάμισο μὲ τὸ στήθος πρὸς τὰ κάτω. Τοποθετοῦνται τὰ μανίκια λοξὰ πάνω τὴν πλάτῃ καὶ γυρίζονται πρὸς τὰ ἑπάνω τὸσο, ὥστε νὰ ἔξωχον τὰ μανίκια ἓνα δάκτυλο ἀπὸ τὸ περιλαίμιο. Ἐπάνω σ' αὐτὰ γυρίζονται τὰ πλάγια μέρη. Τελευταῖα τὸ κάτω μέρος γυρίζεται μὲ προσοχὴ πρὸς τὰ πίσω.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

B'.

“Ας αποφεύγουμε να φαινώμαστε άθυρμοι ή σκυθρωποί και να μιλάμε για δυσάρεστες υποθέσεις σε όλους ευθυμίας, στο θάνατο, στις συναυλίες και γενικά στις συναναστροφές.

“Όταν είμαστε άθυμοι προτιμότερο νά μὴν πηγαίνομε σὲ συναναστροφές.” Ἀν ὅμως θέν μπορούμε νά τὸ ἀποφύγωμε ἄς προσπαθοῦμε νά εἴμαστε ὅσο τὸ δυνατόν εὐχάριστοι.

Στὴ συναναστροφή δὲν ἐπιτρέπεται μὲ
κανένα λόγῳ νὰ χρησιμεύουν τὰ ἐλαττώ-
ματα τῶν ἄλλων ὡς ἀντικείμενο διασκε-
δᾶσεως

Ἄν ἡ ὁμιλία στραφῇ σὲ ζήτημα δυσάρεστο γιὰ κάποιον ἀπὸ τοὺς παρόντας, πρέπει ν' ἀλλάξουμε τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας ὥστε τὸ δυνατόν γρηγορώτερα καὶ ἀνεπαίσθητα. Δὲν εἶναι εὐπρεπὲς σὲ συναναστροφή νὰ συνεννοοῦμεθα μὲ γνωρίμους μὲ χειρονομίες καὶ νεύματα ἢ νὰ κρυφομιλάμε καὶ μάλιστα ἂν ταυτόχρονα κοιτάζουμε κάποιον ἄλλο ἀπὸ τοὺς παρόντας. Ἀκόμα εἶναι ἀπρεπὲς νὰ κοιτάζουμε γελώντας ἄλλον ποὺ δὲν παίρνει μέρος στῇ συνομιλίᾳ μας, γιατί μπορεῖ νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τὸν περιπαίζουμε.

Τὸ νὰ δειχνῶμε μὲ τὸ δάκτυλο εἶναι πάντοτε ἀπρεπές.

Εἶναι καθήκον εὐπρεπείας νὰ παρευρισκώμαστε ἐγκαίρως στὴν ἐκκλησίαν, στὶς συναθροίσεις, στὶς κηδεῖες, στὶς καθ' ὠρισμένην ὥρα ἐπισκέψεις, στὶς συναυλίες καὶ στὰ θέατρα.

Ἄν κατὰ τύχην ἀργήσωμε νὰ πᾶμε στὴν ἐκκλησίαν, μένομε πίσω γιὰ νὰ μὴ ἐνοχλήσωμε τοὺς ἄλλους.

“Όταν φθάνωμε άργά στο θέατρο ή σε συναυλία έχοντας εισιτήρια για ώρισμένες θέσεις, μένομε στην πόρτα, περιμένοντας το διάλειμμα, από άβρότητα προς τούς άλλους.

Σε ἐπίσημες συναθροίσεις χαρᾶς ἢ πέν-
θους, σὲ συναυλίες, σὲ διαλέξεις κλπ πρέ-
πει ν' ἀποφεύγωμε τὰς ὀμιλίας καὶ γενικὰ
κάθε τι ποῦ μπορεῖ νὰ ταραξῇ τὴν προσο-
χὴ τῶν παρευρισκομένων.

“Αν γνώριμος πού κάθεται κοντά μας
μᾶς ἀπευθύνη ἐρώτηση, εἴμαστε δικαιολο-
γημένοι ν’ ἀναβάλουμε τὴν ἀπάντηση γιὰ
τὸ προσεχές διάλειμμα.

Όταν νέοι κάθονται στην εκκλησία, καθώς και σε άμαξι σιδηροδρόμου ή τροχιοδρόμου και βλέπουν γεροντοτέρους, κυρίες ή άρρώστους να στέκονται όρθιοι, έπειδή δέν υπάρχει θέσις, πρέπει να σηκωθούν ά μέσως και να προσφέρουν τη θέση τους.

Καλὸς χαρακτήρ καὶ ἰκανότης στὴν ἐκτέλεση τοῦ προορισμοῦ του εἶναι ὁ σκοπός, στὸν ὁποῖο ὀφείλει νὰ τείνῃ κάθε ἄνθρωπος ἀξιοπρεπῆς καὶ ποῦ σέβεται τὸν ἑαυτοῦ του.

Ἐν τοῦτοις ἡ καθημερινὴ ζωὴ μᾶς δει-
χνει πὼς ἄνθρωποι σὲ πολλὰ ἀναξιώτεροι
κατορθώνουν μὲ τὴν καλὴ συμπεριφορὰ
τοὺς νὰ δειχθοῦν ἀνώτεροι ἀπὸ ἄλλους
ἀληθινὰ ἀξιούς, σκεπάζοντας μὲ ἐπιτηδεύ-
ματα τὶς ἐλλείψεις τοὺς. Ὁ εἰλικρινὴς χα-
ρακτήρας αὐτὸ τὸ ἀποστρέφεται. Μολα-
τιὰ ἢ πεῖρα διδάσκει ὅτι ἡ σχέσις πρὸς
τοὺς ὁμοίους μας ἐπιβάλλει καὶ ὡς πρὸς
τὴν ἐξωτερικὴν συμπεριφορὰ ὑποχρεώσεις,
ποὺ ἡ παράλειψίς τοὺς συχνὰ φέρνει δυ-
σαρέσκειες καὶ ζημίαι...

Ἡ τήρησις τῶν τύπων, τῆς ἀβρότητας, τῆς εὐπρεπείας καὶ τῶν καλῶν τρόπων εἶναι καθήκον, πού ἡ ἐκτέλεσή του συντελεῖ στὴ μόρφωση τοῦ χαρακτήρος καὶ δίνει χάρη στὴ ζωὴ. Μὰ γιὰ νὰ ἐπενεργήσῃ στὴν ἀνύψωση τοῦ ἀνθρώπου ἡ τήρησις τῶν κανόνων τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς, δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται μηχανικά, ἀλλὰ ν' ἀποτελῇ μέρος τῆς ὅλης ἡθ.κῆς μορφώσεως. Τότε μόνο ἡ εὐγένεια τῶν τρόπων ἐπιδρᾷ στὸ χαρακτήρα καὶ φέρνει τὴν ἁρμονία ἐκείνη μεταξύ τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν τρόπων, πού ἀνυψώνει ἰδίως τίς γυναῖκες καὶ ἐλκύει καθὼς τὸ ἄρωμα τρυφεροῦ λουλουδιοῦ.

Ἡ τήρησις τῶν κανόνων τῆς εὐπρεπειᾶς εἶναι γιὰ ὅλους ἀπαράβατο καθήκον, εἶναι ἀπαίτησις τῆς καρδιάς, ἀπαίτησις τῆς ἀνάγκης καὶ μᾶς ἐπιβάλλεται χάριν αὐτῆς τῆς εὐτυχίας μας.

Εἰς τὸν ἔξω
κόσμον

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Ἔνα ἐκκλησιαστικὸν περιοδικὸν τῆς Λουθηριανῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας στὴ Γερμανία γράφει ὅτι κατὰ τὴν τελευταία ἀπογραφή ὁ πληθυσμὸς τοῦ Βερολίνου ἀπέδειξε σιωπηρῶς, ὅτι ὁ γερμανικὸς λαὸς ἐννοεῖ νὰ παραμένῃ χριστιανικὸς. Στὸν πληθυσμὸ 1 ἐκατομμυρίου κατοίκων τοῦ Βερολίνου, μόνο τὰ 800 ἐδήλωσαν ὅτι ἀνέκκλητον εἰς μὴ χριστιανικά δόγματα, 1500 ἐδήλωσαν ὅτι εἶναι καθολικοὶ καὶ ὁρθόδοξοι καὶ 7500 ὅτι εἶναι διαμαρτυρούμενοι.

Ἡ γερμανική ἀριστοκρατία ἐδήλωσε ἐπίσης διὰ τοῦ προέδρου τοῦ «ἀριστοκρατικοῦ γερμανικοῦ συνδέσμου» τὴν προσήλωσίν της στὴ χριστιανικὴ πίστιν.

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Σὲ μιὰ τελευταία συζήτηση τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως στὴν Πολωνία, ὁ καθηγητὴς Σβιετοσλάφσκι, ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, προέβη εἰς σοβαρὰς δηλώσεις σχετικῶς μὲ τὶς σταθερὰς ἀποφάσεις τῆς Πολωνικῆς κυβερνήσεως ποὺ βασιζοῦν ἐν τῇ μόρφωσιν τῆς νεολαίας ἐν τῇ χριστιανικῇ ἐκπαίδευσιν. Ὁ Ὑπουργὸς ἐτόνισε, ὅτι ὅλοι ὅσοι ἀποτελοῦν τὴν κυβέρνησιν δὲν ἐννοοῦν μὲ κανένα τρόπο ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰ πατροπαράδοτα τῆς χριστιανικῆς μορφώσεως τῶν μαθητῶν.

ΓΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ ΠΟΤΑ
ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

Ἡ κυβέρνησις τοῦ Καναδά ἔστειλε αὐστηρὰ διατάγματα γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τῆς πωλήσεως τῶν οἰνοπνευματῶν ποτῶν, ἐφαρμόζει δὲ αὐστηρὰ μέτρα στοὺς παρὰβλας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΡΓΟΧΕΙΡΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Το τμήμα της Νήαρ "Ηστ Φαουντέσιον
στη Νέα Υόρκη διωργάνωσε με έξαιρετική

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΟΔΥΣ. ΠΙΕΡΡΟΣ ΙΠΠΟΔΑΜΟΥ 39

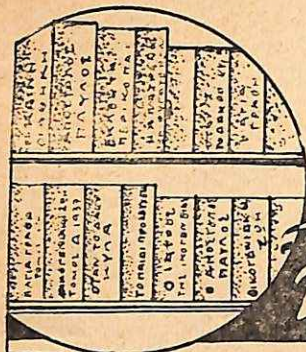
ἐπιτυχία ἐκθεση ἑλληνικῶν κεντημάτων, τὴν ὁποίαν ἐπεμελήθη ἰδιαιτέρως ἡ πρόεδρος τοῦ τμήματος. κυρία Ρῶλεϋ, σύζυγος τοῦ διευθυντοῦ τῶν «Τάϊμς» τῆς Ν. Ὑόρκης.

Ο Ζακυνθόμοσ

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ:
ΚΑΥ ΔΙΖΑΝ ΖΑΧΑΡΗ ΚΟΛΩΝΟΥ 1, ΑΘΗΝΑΣ

Εὐαγγελίαν Φεσσᾶ Δράμαν· εὐχαριστοῦμε
γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας ὑπὲρ τοῦ ἔργου μας.
Εὐχαρίστως ἐκτελοῦμε τὴν παραγγελίαν σας.
Ὡμῶν Σιδεράν Ἀμφισσαν· τὸ ποιηματάκι σας
ὄρατο· θὰ καταχωρηθῇ ἐν καιρῷ. Ἑμμαν.
Φραζῖδάκην Γάλλον Ρεθύμνης, Ἀνδρέαν Κα-
ρούσιαν καὶ Ἀλ. Βασιλάκην Βαρθολομιό, Ζαχ-
Δημάκην Πειραιᾶ, Ἐλευθ. Σταυριανὸν Λαύ-
ρειον, Σοφίαν Φῶκα Ὑδραν, Ὁδ. Χατζηνιγίω-
γην Πύλον, Ἰφιγένειαν Μαγγανάρη Μεσολόγ-
γιον, Ἰ. Παπαποστόλου Γρεβενά, Μαρίαν Οἰ-
κονομοπούλου Πάτρας, Λεων. Στάμον Ἀν-
δρον, Σοφίαν Πρίγκουρη Αἰγίου, Χ. Δρακό-
πουλον, Φ. Λυκούραν, Δ. Καλοερέπουλον,
Κ. Λεβέντην καὶ Φωτ. Σαραντόπουλον Μεσ-
σήνην, Μαρίαν Γλῦκα καὶ Ἰωάννην Διαιμα-
τούλη Σύρον, Μαριάνθην Χατζῆ Σέρρας, Ἐλέ-
νην Γιοκαρίνη Βαθὺ Σάμου, Δ. Μουτσιάπαν
Νάουσαν Μακεδονίας, Χαρίκλειαν Φανουράκη
καὶ Κ. Θεοδοσιάδην Ἐάνθην, Εὐδ. Μπαντάν, Ἰ.
Παραδοπούλου καὶ Χ. Φραγκουλίδην Θεσ-
σαλονικην, Κ. Β. Τσουτάνην Δερβένιον, Διο-
νυσίαν Δρακοπούλου Πόργον, Κ. Μιχαλοπού-
λον Πόργον, Ἀσπασίαν Δαραδήμα Στυλίδα, Αἰδ.
Ἀνθίμον Ἀγανώστου Καστοριᾶν, Γ. Π. Γεωρ-
γαλᾶν Κομοτηνὴν, Ταβιθᾶ Λιανῷ Μεσολόγ-
γιον, Βούλαν Στεργιοπούλου Ναύπακτον, Ἐ-
λένην Ρουμελιώτου καὶ Ἀντιγόνην Καρα-
νιάννην Γρεβενά, Εὐδ. Φουστανάκην Ἀγ. Μό-
ρωνα, Δ. Μήτρον Βόλον, Γεωργίαν Παπαγεωρ-
γίου Λεβάδειαν, Θάλειαν Ψαλιδοπούλου Τρικ-
καλὰ ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμε. Παραγγελλία
ἐξετελέσθησαν.

Η βιβλιοθήκη μας

ΒΙΒΛΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ. Έκδοσις Βρετανικής Έταιρείας, δραχ. 60.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ δραχ. 15.

«Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ» Σ. Παγκνέλλη. Όλοκληρος ή ιστορία του κορυφαίου Αποστόλου. Όλοζώντανη περιγραφή των μακρινών ταξιδιών του. Το ούρανο έργο του. Σειρά τρομακτικών κινδύνων. Γιγάντια πίστις, πύρινος ζήλος για τη λατρεία του Χριστού. Το διακρίνει συναρπαστική ή τέχνη του λόγου. Δραχ. 100.

«ΟΤΑΝ ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΚΥΛΑΗ» Μαρίας Φωστήρη. Καλοτυπωμένο και σε διαλεχτό χαρτί παρουσιάζει ένα υπέροχο συγκρότημα με ωραίες χροστίανικες ιδέες σε διήγημα, πεζό, ποίημα κλπ. Από την αρχή ως το τέλος το διαπνέει ιερός λυρισμός και αίσθημα θεία, που γεννούν τη συγκίνηση και συναρπάζουν. Δραχ. 25.

«ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ» Θ. Καστανά. Με πατερικά έργα, σχόλια, σημειώσεις, εισαγωγή και βιογραφίας Πατέρων. Σελίδες περίπου 300. Χρήσιμο για κάθε ιεροκήρυκα και διανοούμενο και κόσμημα κάθε χριστιανικής βιβλιοθήκης. Δραχ. 45.

«Ο ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ» Δ. Καλαποθάκη. Δραχ. 25.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

«ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ» Σ. Σπεράντζα και Άγλαϊας Μεταλλινού. Όλες οι προσευχές του αναλυτικού προγράμματος για παιδιά 6—12 χρόνων, γραμμένες από την Άγλ. Μεταλλινού και στίχοι παιδικοί στο δεύτερο μέρος Σ. Σπεράντζα. καθώς και διάφορα μουσικά κομμάτια. Δραχ. 13. Δεν πρέπει να λείψη από καμιά παιδική βιβλιοθήκη. Πρέπει να γίνει ο αχώριστος σύντροφος κάθε παιδιού.

«Η ΜΑΡΙΑ». Ωραιότατο συναρπαστικό διήγ. δρ. 20.

«Ο ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΕΝΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ». Δραχ. 15.

ΔΙΑΦΟΡΑ

«ΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΖΩΗ» Άννας Κατσίγρα. Τόμ. 2, δραχ. 30 έκαστος.

«Ο ΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» Άννας Κατσίγρα. Δραχ. 20.

«ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ ΙΧΝΟΓΡΑΦΙΑΣ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ (άπαραίτητον διά τους ζωγράφους και σχεδιαστές). Δ. Μ. Κράτη, καθηγ. τεχνικών μαθημάτων, δρ. 20

«ΦΥΣΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ» Ήλίας Πέτρου (φυσιοθεραπευτού). Είναι το βιβλίο που σημείωσε κατάπληξη. Δραχ. 60.

«Η ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΜΑΣ» Άννας Γιαννοπούλου, διευθυντριάς Άρσακείου Αθηνών. Δραχ. 10.

«Η ΟΔΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ» Rend Millet. (Ένα μέσον σωτηρίας χωρίς φάρμακα). Δραχ. 20.

«ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ» Ζωής Φράγκου. Δραχ. 40.

ΜΟΥΣΙΚΗ

«ΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΩΔΑΙ» Ή. Σακελλαρίδου. (Είς ευρωπαϊκήν παρασημαντικήν). Περιέχει όλα τα ιερά όσματα της Εκκλησίας, λειτουργικά, δοξολογίας, άπολυτίκια. Χρησιμώτατο για όσους γνωρίζουν την ευρωπαϊκή μουσική με αυτό θα μάθουν εύκολα τας εκκλησιαστικάς μελωδίας. Δεμένο δραχ. 40.

«ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΤΡΙΩΔΙΟΝ» Έμμανουήλ Φαρλέκα. Έκδοσις καλλιτεχνική με πλήρη την εμφάνισιν των εκκλησιαστικών μελωδιών και το ρυθμικό χάρισμα. Δραχ. 150.

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ» Έμμαν. Φαρλέκα. Δραχ. 150.

«Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ» Ε. Φαρλέκα δρ. 35.

«ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ» Ε. Φαρλέκα. δρ. 150, νεωτάτη έκδοσις.

«ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ ΚΑΙ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΙ» Ε. Φαρλέκα. Δραχ. 25.

«ΝΕΑ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ» Έμμ. Γ. Βαμβουδάκη, μουσικοδιδασκάλου και διευθυντού των χορών του Παναγίου Τάφου. Περιέχει ανέκδοτα μουσικά μαθήματα πάσης εκκλησιαστικής ακολουθίας και άρμονικά τινα. Δραχ. 125.

ΤΟΜΟΙ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΖΩΗΣ»

Κάθε οικογένεια πρέπει ν' αποκτήση τους έκδοθέντας 5 τόμους της «Οικογενειακής Ζωής».

Κάθε παραγγελία δεν εκτελείται άνευ της καταβολής του αντίτιμου. Αί παραγγελίαί επιβαρύνονται με τα ταχυδρομικά έξοδα αποστολής και συσκευασίας περίπου 10% επί της αξίας της παραγγελίας. Τιμώνται άδεται δραχμάς 50, δεμένοι δρχ. 80.

Προσεχώς όλκ τὰ βιβλία των εκκλησιαστικών ακολουθιών

Όσοι θέλουν νά λάβουν άπάντηση για διάφορες πληροφορίες που μάς ζητούν, νά έσωκλειούν στην έπιστολή τους και τριών και ήμισείας δρχ. γραμματόσημο.

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΕΙΩΝ

Με τὴν ἐπιθυμίαν νὰ πλουτίσωμε τὰ χριστιανικά σπίτια μὲ εἰκόνας θρησκευτικὰς δημοσιεύομεν κατωτέρω πλουσιωτάτην συλλογὴν μας εἰκόνων μικρῶν καὶ μεγάλων διαμέτρων ποὺ μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθῶν ὡς πανώ, ὡς κάδρα καὶ τοιοντοτρόπως νὰ στολίσουν συγχρόνως, ἀλλὰ καὶ νὰ διδάσκουν μὲ διαφόρους παραστάσεις τῶν. Εἶναι ἔργα διακεκριμένων ζωγράφων καὶ ἀγιογράφων ἐκ τῶν κορυφαίων Ἑλλήνων καὶ ξένων ποιῆται εἰς σχέδια ἑλληνοβυζαντινῆς τέχνης καὶ ξένης τεχνουργίας.

Αἱ χριστιανικαὶ εἰκόνες μας μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθῶν ἀκόμη καὶ εἰς Κατηχητικά Σχολεῖα, Λύκεια, Γυμνάσια, Δημοτικὰ Σχολεῖα, Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα, αἰθούσας κληρικῶν, Νοσοκομεία, ἐργοστάσια, καταστήματα, γραφεῖα παντὸς εἶδους κλπ.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ διαμέτρου 39X51 δρ. 30 σὲ διάφορα σχέδια διαμ. 36X78 δρ. 65.

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΛΥΠΗΜΕΝΗ διαμ. 25 X 38 δρ. 25.

ΚΗΡΥΓΜΑ ΣΤ' ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ διαμ. 36X78 δρ. 65.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΥΛΟΓΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ διαμ. 39X51 δρ. 50.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΡΟΥΩΝ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ διαμ. 54X73 δρ. 65.

ΠΕΤΡΟΣ καὶ ΠΑΥΛΟΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ διαμ. 39X51 δρ. 35 καὶ διαμ. 36X78 δρ. 65.

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Ο ΝΥΜΦΙΟΣ διαμ. 39X51 δρ. 35 καὶ 25X38 δρ. 25.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ διαμ. 39X51 δρ. 35 καὶ 36X78 δρ. 65.

Η ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Η ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΙΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΦΕΡΩΝ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΤΟΥ διαμ. 39X21 δρ. 35.

Ο ΕΠΙΛΑΦΙΟΣ διαμ. 39X51 δρ. 35. Ἐπίσης συλλογὴ εἰκόνων ὄλων τῶν Ἁγίων διαμ. 39X51 δρ. 35.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ Εἰς ΕΜΜΑΟΥΣ διαμ. 40X52 δρ. 40.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ διαμ. 45X55 δρ. 20.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ διαμ. 50 X70 δρ. 25.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΑ ΣΤΑΥΧΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ διαμ. 36X78 δρ. 65.

Όλα τὰ ἀνωτέρω διαμ. 36X78 ὑπάρχουν εἰς διαμ. 20X38 δρ. 30.

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ διαμ. 32X42 δρ. 30.

Εἰς τὸ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ διαμ. 32X42 δρ. 30.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΩΖΕΙ ΤΟΥΣ ΝΑΥΑΓΟΥΣ διαμ. 40X52 δρ. 35.

Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ὑΠΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ διαμ. 40X52 δρ. 35.

Η ΣΤΕΦΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ διαμ. 40X52 δρ. 35.

Ο ΦΥΛΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ διαμ. 50X125 δρ. 180 διὰ πάντες καὶ διαμ. 30X60 διὰ πανὶ δρ. 35.

Υπάρχουν καὶ εἰς διαμ. 55X120 ὅσα καὶ εἰς διαμ. 36X78 δρ. 180.

ΣΤΑΥΡΟΙ ΑΠΛΟΙ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΙ

ΜΕ ΑΝΘΗ διαμ. 27X19 δρ. 10.

Πολλὰ τῶν ἀνωτέρω χριστιανικῶν εἰκόνων ὑπάρχουν καὶ εἰς τὸ σῆμα κατ' ἀποστάλ με δρ. 5.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχει πλουσιωτάτη συλλογὴ προσπογραφῶν, τοπειῶν, ἀνθέων, θαλασσογραφῶν καὶ καδρῶν διὰ τραπέζιας με φρούτα, πουλὰ, ψαριὰ, εἶδη κτηνίου κλπ. διαμ. 30X60 δρ. 30. Καὶ εἰς διαμ. 25 X38 δρ. 18.

Καὶ περὶ παραγγελία δὲν ἐκτελεῖται ἄνευ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀντίτιμου. Αἱ παραγγελίαι ἐπιβεβαιώνονται μὲ τὰ ταχυδρομικά ἐξόδα ἀποστολῆς 100 ἄ καὶ συσκευασίας δρ. 5 γιὰ κάθε παραγγελία.